

APOCALIPSA CAPITOLUL 4 - Partea a treia, SCAUNUL DE ÎNDURARE ȘI DE JUDECATĂ

Domnul să te binecuvânteze, frate Neville.

Bună dimineața, școală biblică. Cum vă simțiți în dimineața aceasta? Am anunțat destul de târziu că voi fi aici în dimineața aceasta, pentru că nu aveam încă pregătit itinerarul. Și pentru că în următoarele șase luni voi fi plecat, m-am gândit că ar fi bine să ținem un serviciu în dimineața aceasta.

Săptămâna viitoare vom pleca la Beaumont, Texas, unde vom începe o adunare de opt sau zece zile, împreună cu asociația bisericilor independente și diferite biserici. Această campanie este sponsorizată de biserici în Numele lui Isus. Noi am mai avut adunări în Beaumont, chiar după ce a fost făcută fotografia cu norul. Am petrecut un timp frumos acolo și vom merge din nou săptămâna viitoare. Apoi suntem așteptați în San Antonio, dar nu vom avea destul timp la întoarcere.

De acolo vom merge la Phoenix, la Los Angeles și jos în Long Beach. Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, ne vom întoarce în Virginia și Carolina de Sud și apoi la Bloomington, Illinois. În ultima săptămână din aprilie vom merge la Lane Tech High School, la Oamenii de afaceri creștini și apoi în Columbia Britanică, sus în Alaska, unde vom sta până în iunie. Nădăjduim că vom avea un timp minunat.

Mă rog ca cercetările la care sunt supus de ceva vreme cu privire la taxa pe venit a bisericii de aici, să se termine până atunci, ca să pot pleca peste ocean, în Africa, în lunile iunie, iulie și august. Astfel, cu siguranță am nevoie de rugăciunile voastre.

Dar noi așteptăm venirea Domnului, de aceea toate aceste lucruri le vom face numai dacă va fi cu voia Lui. Acestea nu sunt călăuziri, ci doar invitații. Noi ne-am rugat și L-am întrebat pe Domnul: „În ce parte să ne îndreptăm pașii? I-am lăsat și pe ceilalți să se gândească în timp ce eu m-am rugat, și se pare că toți ne-am simțit călăuziți să mergem spre vest, sud și est. Am avut invitații de peste tot, astfel doar am pornit direct în jos. Și de prima dată când mi-a căzut în inimă a fost în Beaumont sau San Antonio. Ne-am uitat, și am avut invitați din ambele locuri.

Eu am sunat pe cineva în Beaumont, și pentru că acolo au o corporație de patruzeci și două de biserici pentecostale și un auditoriu mare, ne-am gândit să le acordăm zece zile în loc de cinci zile, în cinci locuri diferite. Așteptăm un timp minunat, pentru că în jurul Beaumont-ului și în zonele cu țigări din Texas, sunt destui oameni nevoiași.

Noi nu am ținut niciodată orașele sau centrele mari, ci am încercat să urmărim călăuzirea Domnului. Chiar dacă a fost un loc mic sau mare, noi am urmat călăuzirea Lui. Dacă ne va trimite în Macedonia vom merge oriunde va spune. Oriunde.

Eu cred că veți fi credincioși, că veți merge la biserică și veți asculta de învățăturile Bibliei aduse de fratele Neville, pe care îl recomand cu căldură ca fiind un slujitor al Domnului Dumnezeu.

În ce vă privește pe voi, biserică micuță, vă avertizez în Numele Domnului Isus să vă țineți tare și să priviți spre Calvar. Scoateți toate rădăcinile de amărăciune din inimile voastre, ca să puteți fi folosiți oricând de Dumnezeu. Dacă simțiți că trebuie să faceți ceva, aveți un îndemn sau primiți o descoperire, fiți atenți, pentru că Satana este viclean și alunecos. Puneți acel lucru în Lumina Cuvântului lui Dumnezeu și consultați-vă păstorul. Vedeți?

În biserică sunt daruri care se manifestă. Fiți foarte atenți pentru că vrăjmașul este cu adevărat viclean. Un dar adevărat folosit greșit rupe bisericile în bucăți de

fiecare dată. Dumnezeu vrea să facă ceva, dar dacă darul este folosit greșit, nu numai că va răni, dar va rupe biserica în bucăți. Cercetați-l, puneți-l lângă Biblie, testați-l și vedeți dacă este de la Dumnezeu sau nu. Testați-l tot timpul ca să vedeți dacă este în linie și corect cu Cuvântul. Atunci este corect. Cât timp Cuvântul spune că va fi acolo și va lucra într-un anumit fel, stați cu el. Nu deviați, indiferent ce face cineva, sau cât de adevărat pare. Dacă nu reflectă Scriptura de la Geneza la Apocalipsa, dați-i pace! Nu-i acordați nici o șansă! Noi suntem în zilele din urmă, când Satana este cât se poate de înșelător.

Iertați-mă dacă par că iau locul unui șef, pentru că nu sunt un șef, dar simt față de voi ceea ce îi spunea Pavel adunării lui: „Sunteți stelele din cununa mea.” Când voi ajunge în Țara de dincolo și ne vom întâlni în acea stare glorificată, aș vrea să stați acolo strălucind ca stelele în coroană. Înțelegeți? Eu doresc să fiu acolo.

Îmi amintesc vedenia în care am văzut poporul Său în Țara glorioasă de dincolo și priveam în jos. Ei spuneau că El mă judeca mai întâi pe mine, după Evanghelia pe care am propovăduit-o. „Am predicat exact Evanghelia pe care a predicat-o Pavel,” am răspuns eu.

Și acele milioane de oameni au strigat într-un glas: „Pe aceasta ne odihnim noi!”
Vedeți?

Dumnezeu nu ne-a trimis nici pe mine, nici pe fratele Neville ca să fim șefi, în nici un fel. Categorie. Noi suntem frații voștri îndrumători în Evanghelie. Haideti deci să lucrăm împreună.

Dacă vreodată este nevoie ca cel ce lucrează să fie somat, somați-l! Dacă persoana care posedă darul respinge somația, darul nu a fost corect! Nu a fost Dumnezeu de la început! De ce? Pentru că Duhul lui Dumnezeu este pregătit întotdeauna pentru corectare, blând, smerit și binevoitor. Vedeți?

Dacă se ridică și spune: „Voi continua să fac aceasta!” amintiți-vă că duhurile arogante nu sunt de la Dumnezeu. Înțelegeți? De ce să acceptăm un înlocuitor când tot pământul este plin de slava lui Dumnezeu, de adevărata putere a lui Dumnezeu? De ce să luăm un înlocuitor? Amintiți-vă că Biblia spune că la sfârșit Satana va fi atât de înșelător încât va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși dacă ar fi cu puțință.

Noi ne gândim că suntem cei aleși, și nădăjduiesc că suntem, dar haideți să stăm drept cu Biblia! Dacă totul este conform Scripturii, și aduce slavă lui Dumnezeu și cinste bisericii, știm categoric că este de la Dumnezeu deoarece este sprijinită de Biblie. Dar numai teoria noastră nu o va sprijini; nu va face nici un bine și cade.

Astfel, dacă ne-a atins ceva, nu contează cât de real pare, dacă nu este corect, nebiblic, scăpați-vă de aceea chiar acum, fiindcă există una reală care vă așteaptă. Vedeți?

Rugați-vă tot timpul! Și orice veți face, rugați-vă pentru mine. Rugați-vă pentru că mergem pe câmpuri și poate o facem pentru ultimele dăți.

Nu uitați că au loc lucrări mari, dar lumea nu știe nimic. Isus a venit, a trăit, a murit, a fost sacrificat, a înviat și S-a întors în slavă, și milioane de oameni nu au știut niciodată nimic despre aceasta. El a venit la ai Săi. *„Cine are urechi să audă ce zice Duhul Bisericilor.”* Nu cei de afară, ci Biserica. Biserica își primește scuturarea.

Gândirea mea s-a schimbat din ziua când El m-a dus înapoi în Cuvânt și mi-a arătat cum au vestit profeții venirea lui Ioan Botezătorul: *„văile vor fi înălțate, dealurile vor fi plecate, munții vor sări ca berbecii și frunzele vor bate din palme.”* Ei bine, se părea că urma să se întâmple ceva real. Și ce s-a întâmplat când a venit Ioan?

Din pustie a apărut un tip cu barbă mare și cu o piele veche învelită în jurul lui. În

pustie nu erau maniere. Trăise acolo de la nouă ani, iar acum avea treizeci. A venit din pustie pe malul Iordanului stând în nămol până la genunchi și predica pocăința. Atunci au fost coborâte înălțimile iar locurile joase au fost înălțate. Vedeți?

Trebuie să aveți o înțelegere duhovnicească. Dumnezeu nu a locuit și nici nu va locui vreodată în strălucire pe acest pământ. El este împotriva aceleia. Mesajele Lui nu vor fi niciodată: „Marele cutare și cutare”. Slujitorii Lui nu lucrează așa, pentru că strălucirea și slava este de sus.

Într-una din zile, mergeam împreună cu bunul meu prieten Banks Wood cu mașina în Kentucky. Acolo era o femeie polițistă și el a zis:

„Să mergem mai încet, pentru că mai încolo este un polițist. De fapt este polițistă și este foarte severă!”

„Când o națiune care are milioane de șomeri, ajunge să angajeze o femeie polițistă și o pune în intersecție, primește o pată mare asupra ei.” Ea nu are ce căuta acolo; este la fel ca un iepure care intră în tigaia cu grăsime! Nu este locul ei acolo! „La început m-a deranjat foarte mult lucrul acesta, dar după aceea mi-am amintit că aceasta nu este împărăția noastră, că noi nu suntem din lumea aceasta.

De ce femeile noastre nu poartă părul scurt și machiaje și toate aceste lucruri? De ce se duc oamenii la biserici ordinare și alte lucruri, gândind că așa este corect? De ce? Ei sunt americani și au un duh american. Dar noi nu suntem americani, ci suntem creștini. Duhul nostru este dintr-o altă Împărăție. Dacă duhul nostru ar fi din această lume, am venera lucrurile acestea, ne-ar plăcea aceste cântece vulgare și acest rock-and-roll. Cuvântul spune că „*Unde îți este comoara acolo îți este și inima.*” Comoara noastră este în cer, de aceea vom merge Acolo.

Casa noastră nu este aici, ci călătorim prin această lume și încercăm să scoatem din întuneric alți creștini. Astfel, mergem într-un oraș și ținem o campanie de oraș,

doar arăm timp de o săptămână sau zece zile, pentru un suflet scump de acolo, unul, doar pentru unul care stă acolo afară.

Tu spui: „Adunarea a fost un mare succes; au venit cinci mii la altar.” Este adevărat, dar s-ar putea să nu fie salvat nici măcar unul dintre ei, nici unul. Sau poate zici: „Au venit numai doi la altar!” Da, dar unul dintre ei poate fi un giuvaier. Noi aruncăm năvodul, dar Dumnezeu este Cel care prinde peștii: El știe cine este pește și cine nu.

Vedeți? Noi doar predicăm. În acest Tabernacol este la fel, dar nu uitați că „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*” Și glasul lui Dumnezeu este Cuvântul Lui.

Unele denominațiuni spun: „Nu există vindecarea divină. Nimeni nu are darul vindecării! L-au avut doar Pavel și cei unsprezece din camera de sus. Numai lor li s-a dat acest dar; astăzi nu mai există.”

Dar, vedeți, prin această schiță minunată pe care a schițat-o pentru noi fratele Willie, vedem acel fir subțire care a fost prin biserici tot drumul. Mă întreb ce spun aceștia despre mărturiile din Istoria Bisericii: despre Irineu, despre sfântul Martin și despre toți martirii care s-au ridicat de-a lungul epocilor, la sute de ani după moartea apostolilor, și au vorbit în limbi, au vindecat bolnavii, au înviat morții și au făcut minuni? Ce este cu toți aceștia dacă aceste daruri au fost numai pentru apostoli?

Vedeți cât este de îngustă gândirea lor? Ei nu au o înțelegere duhovnicească. Înțelegeți? „Orbi și morți în păcat și nelegiuire.” „Păcat” înseamnă „necredință.” Orice se face în necredință este păcat. Dacă un ins are un titlu de D. D. , dublu L. , Ph. D. , L. L. D. , și zice că nu există vindecare Divină sau botez al Duhului Sfânt, omul este mort în păcate. El ar putea fi în stare să explice tot felul de taine din Biblie, dar tocmai viața lui, mărturia lui, dovedește că este mort. El este mort în păcat și fărădelegi, fiindcă este un păcătos.

Adulterul, fumatul, dansul, nu sunt păcat; sunt atributele păcatului. Chiar dacă un om nu bea, nu fumează și nu face niciunul din toate aceste lucruri; chiar dacă ține toate cele zece porunci, poate fi totuși un păcătos cât se poate de ordinar. Dacă neagă un singur lucru din puterea lui Dumnezeu, este un păcătos. Cuvântul „păcat” înseamnă „necredință”. Cel care nu crede Cuvântul lui Dumnezeu este păcătos și nu poate intra în Împărăția cerurilor.

În dimineața aceasta aș vrea să termin capitolul 4 din Apocalipsa. Nădăjduiesc să nu vi se pară ceva istovitor, ci să fie spre folosul vostru. Cred că este ceva care vă face bine și vă ajută în zilele care vor veni.

L-am rugat pe Billy să vină și să împartă câteva numere de rugăciune, pentru că s-ar putea să avem printre noi străini și nu știu când ne vom întoarce din călătoria în care plecăm. Numai Dumnezeu știe. Pe la ora nouă, m-a sunat Billy și mi-a zis: „Tati, sunt câțiva oameni care vor rugăciune, dar sunt dintre cei care vin tot timpul la biserică.”

„Ei bine, atunci nu împărți nici un număr de rugăciune. Dacă ne vom ruga pentru bolnavi, îi vom chema sus și ne vom ruga pentru ei.”

Acum câteva minute, Billy mi-a zis: „Ei bine, am împărțit câteva numere de rugăciune pentru străini, dar vei face cum crezi.”

„Bine”, am răspuns eu, „voi vedea cum merge Mesajul.”

Noi știm că Dumnezeu este Dumnezeu și ce lucruri face. Telefonul sună tot timpul; sunt oameni care au nevoie de rugăciune pentru diferite lucruri; uneori pentru lucruri mici, dar Dumnezeu răspunde întotdeauna rugăciunilor noastre. Mă întreb dacă doamna cu soțul și copilul lor sufocat de pneumonie, care au fost acasă la mine pe la ora doisprezece noaptea, sunt aici? Aceasta-i bine. Ce face copilul? (Bărbatul răspunde: „Este bine”). În ordine.

Fratele Fred Sothmann este aici? Uneori nici nu știi când începe să vorbească Duhul Sfânt. Într-o zi au venit la el niște prieteni, printre care era și fratele Evans. Ei aveau un trailer. Au închis ușa, dar Fred a pierdut cheile. Le-a căutat peste tot dar nu le-a găsit, așa că a sunat la mine și mi-a zis: „Frate Branham, nu găsim cheile. Unde să le căutăm?”

Poate pe unii dintre voi v-ar șoca să întrebe cineva așa ceva, dar amintiți-vă de fiul lui Chis care își căuta catârii și zicea: „Dacă am avea un dar, ne-am duce la profet și poate ne-ar spune unde ne sunt catârii!” Vă amintiți? În timp ce vorbea așa cu slujitorul său, s-au întâlnit cu prorocul și i-au spus că își caută catârii. Și el le-a zis: „Întoarceți-vă acasă că sunt deja acolo!” Este adevărat? (1 Samuel 9.3-20).

Eu m-am rugat, iar Fred s-a dus și a luat cheile. Desigur.

Fratele Ed Dalton a fost într-o mare dificultate. Eu am vrut să-l ajut dar el a zis: „Nu! Vreau doar să-L rogi pe Dumnezeu.” L-am rugat pe Domnul să-l ajute, iar în ziua următoare a sunat soția lui: cineva îi venise în ajutor. Este adevărat, frate Ed?

Vedeți? El este Dumnezeu; El este pretutindeni și rezolvă orice problemă. Nu contează ce necaz este, El este Dumnezeu. Noi nu mergem să ne lăudăm cu aceste lucruri; nu trebuie s-o facem. Să nu știe stânga ce face dreapta! Noi vorbim despre aceste lucruri între noi și nu le împrăștiem afară. Dacă am face-o, ar fi o laudă de sine; Dumnezeu face aceasta pentru o persoană, El o face pentru oricine crede. Este vorba de credință. Oricare sunt gândurile voastre sau orice vreți să faceți, mergeți cu problemele voastre la Dumnezeu, pentru că El se îngrijește de toate. Este adevărat? El este un Tată îndurător care răspunde la rugăciunile noastre.

Astfel, m-am gândit că dacă va fi cu voia Domnului, la încheierea adunării, sau poate chiar în timpul ei, vom lucra puțin cu darul deosebirii. Noi nu știm cum va lucra El, dar îmi place aceasta. Nu stabilim nimic, ci Îl lăsăm pe El să facă ce vrea.

Acum deschideți Bibliile la Apocalipsa 4 și opriți ceasurile.

Până deschideți, am să vă mai spun ceva. Nu demult, poate ați auzit sau ați citit în ziare despre banda din Louisville, care fura mașini și le ducea în Kentucky, unde nu este nevoie să ai titlu de proprietate. Le duc acolo, le vopsesc din nou și apoi le vând. Și scumpul frate Evans a venit cu mașina din Macon, Georgia, până aici să asculte Evanghelia. El este un prieten devotat și s-a dus la Miller's.

Nu le fac reclamă, dar cred că cei de la cofetăria Miller's au cea mai bună mâncare din Kentucky, Louisville, Kentucky. Am mâncat și eu acolo și pot spune că îți poți hrăni familia mai ieftin decât acasă. Așa este.

Astfel, Fratele Evans și-a parcat mașina afară și a intrat cu familia să mănânce. Când au ieșit afară, mașina dispăruse împreună cu hainele și cu tot ce aveau în ea. Bietul frate Evans este unul ca noi, un neînsemnat om de afaceri care cumpără mașini accidentate și le repară. El nu este bogat și își cheltuiește banii ca să vină aici, fiindcă crede această Evanghelie. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să le trimită un mesager care să-i ajute în partea aceea a țării.

Fratele n-a știut ce să facă. A anunțat poliția, dar nu l-au găsit pe făptaș, așa că a venit aici: el, fratele Fred și alții și am stat de vorbă. Așa facem noi: stăm în cameră, aflăm ce s-a întâmplat, apoi mergem la Dumnezeu. Astfel, L-am rugat pe Domnul să-l cerceteze pe omul care i-a luat mașina și să-l facă s-o aducă înapoi. De obicei, ei le duc jos la Bowling Green sau undeva unde sunt revopsite. Fratele avea o mașină frumoasă, dacă nu mă înșel era o dubiță stil vagon. Este adevărat?

Ne-am rugat, iar Domnul ne-a dat o mărturie spunând că totul este în ordine. Apoi puterea lui Dumnezeu a început să lucreze și fratele Evans a fost călăuzit să meargă într-un anumit loc. Mașina i-a fost furată în Louisville, dar când s-a întors în Jeffersonville mașina era aici. Mai avea și benzină în ea. Probabil că cel ce o furase mersese cu ea până aproape de Bowling Green și s-a întors înapoi. A oprit mașina, a lăsat cheile în contact și a plecat, iar fratele a găsit-o chiar aici în Jeffersonville.

Domnul poate face păsările să-L asculte; poate face oamenii să-L asculte și poate să-l facă și pe vrăjmaș să-L asculte. Da, domnilor! El este Dumnezeu și poate să facă tot ce vrea. El răspunde la rugăciuni, așa-i frate Slaughter? El ți-a vindecat câțelul. Eu știu că El vindecă și face minuni, pentru că este încă același Dumnezeu. El a fost întotdeauna Dumnezeu și va fi Dumnezeu întotdeauna.

El este Dumnezeu pe vârful casei, (Cine este fratele acela care cântă aici la biserică?) Dumnezeu în bucătărie, Dumnezeu la fermă, Dumnezeu în automobil, El este Dumnezeu pretutindeni, El este Dumnezeu în tot și în toate, Dumnezeu.

Oh, ce minunat! Trebuie să încep pentru că altfel nu mai ajungem la tema noastră. În ordine. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Scumpule Tată ceresc, noi suntem zidiți pe sfântul Tău Cuvânt, iar inimile ne ard de bucurie când știm că Duhul Tău vine în mijlocul nostru să ne vorbească. Ne simțim atât de bine, Doamne!

Noi vedem cu toții timpul întunecos în care trăim. Este așa cum spunea profetul: *„În zilele din urmă va veni o foamete, dar nu pentru pâine și apă, ci după auzirea adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu.*

Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miază-noapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.” (Amos 8.11-12). Cuvântul, ce este Cuvântul? Isus în Cuvânt. „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Oamenii călătoresc în căutarea manifestării adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu, dar nu pot să-L găsească. O, Dumnezeule, suntem atât de bucuroși pentru că L-am găsit cu câțiva ani în urmă și nu suntem nici un pic în confuzie.

O, Dumnezeule, Tu ai spus că *„Cei ce își vor cunoaște Dumnezeul vor face mari isprăvi în ziua aceea”*, și iată-le! Noi putem vedea lucrurile despre care a vorbit

Isus. Putem să le vedem manifestându-se în mijlocul nostru; aceleași semne și minuni făcute exact cum le-a făcut El. Și El a zis: „Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la arătarea Fiului omului.”

Doamne, ajută-ne să intrăm prin Duhul Sfânt în Cuvântul Tău, să luăm acele lucruri adevărate și să le legăm la Calvar prin Cuvânt, ca să vedem că în El avem plinătatea bogăției, binecuvântări și slavă. Toate I se cuvin Lui; Celui care este vrednic și care a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron. El Însuși S-a așezat pe acel tron pentru că a fost junghiat înainte de întemeierea lumii. Despre El vorbim în dimineața aceasta, Tată, și Te rugăm să binecuvântezi inimile noastre. Fă ca Duhul Tău să se miște printre noi, să ne binecuvânteze, să ne îmbogățească experiența, să vindece bolnavii din mijlocul nostru și să ne dea harul biruitor.

Dumnezeule, îngăduie ca atunci când voi merge pe câmpul Evangheliei să dau față cu dușmanul, să mă simt înconjurat în fiecare clipă de rugăciuni. Oh, cât de mult depind de acea fortăreață de rugăciuni încercată de vrăjmaș! Dar știu că va rezista pentru că mame și tați, băieți și fete, creștini născuți din nou sunt pe genunchi și se roagă: „O, Dumnezeule, dă eliberare!” Tată, îngăduie să străpungem rândurile vrăjmașului și să cucerim fiecare suflet scump care așteaptă aceasta. Scoate-i din întuneric la Lumină, Doamne, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Deci suntem la capitolul 4 din Apocalipsa. Să fim plini de respect și voi încerca să nu vă țin prea mult. Noi am terminat capitolul 3, în care Biserica s-a dus sus ca un simbol. Când Ioan a fost luat sus, Biserica s-a ridicat. Din acel timp înainte, El se ocupă numai de Israel până la revenire. Înțelegeți? Oamenii de astăzi spun: „Ceva măreț care va zgudui lumea și alte lucruri,” dar o asemenea părere nu este biblică. Nu, domnilor. Următorul lucru în ordine este plecarea Bisericii. Citiți epocile Bisericii.

Celelalte lucruri care urmează să se întâmple sunt în timpul ceremoniei de nuntă când Biserica este în slavă. Atunci Dumnezeu se întoarce să facă minuni mari, minuni internaționale în mijlocul evreilor, fără să meargă la biserică deloc. În

capitolul 3 se încheie epoca Bisericii. Așa este. Și epoca bisericii merge afară într-o minoritate foarte mică încât aflăm...

Fiți atenți! Am citit din nou aceasta și aproape că mi-a rupt inima atitudinea lor față de Hristos la sfârșitul epocii Bisericii. Știți unde este El la sfârșitul epocii? Afară din biserica Sa; scos afară prin crezuri și denominațiuni. Și care este atitudinea Lui? Încearcă să intre înapoi. Ce stare dureroasă!

După aceste lucruri, am văzut că Ioan a auzit un glas care-i vorbea. Ce era? Duhul care a părăsit pământul. *„După aceste lucruri,”* Așa începe primul verset din capitolul 4. *„...m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer.”*

După plecarea Bisericii, s-a deschis o ușă în cer. Noi am parcurs aceste lucruri și am văzut că Ușa era Hristos. Apoi am văzut că Glasul care i-a zis lui Ioan: *„Suie-te aici sus!”*, era același Glas care a vorbit din mijlocul celor șapte sfeșnice. Și Ioan s-a dus sus. Aceasta reprezintă Biserica Mireasă care merge în răpire.

Ioan a fost luat în Duhul în cer și a văzut toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a promis și le-a spus ucenicilor. *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”*, i-a zis Isus lui Petru. El a văzut ce se va întâmpla pe pământ: răpirea Bisericii și toate celelalte lucruri până departe, chiar dincolo de Mileniu. Oh, nu este minunat?

Duminica trecută am rămas la Apocalipsa 4.4:

„Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur.”

Noi am văzut că aceștia erau bătrâni. Cuvântul „bătrân” nu este aplicat unui înger

sau altei făpturi. Ei sunt ființe umane răscumpărate. Cuvintele: bătrâni, tron, coroană, stăpânire, nu se referă niciodată la îngeri, ci la oameni. Acești bătrâni erau încoronați, aveau haine albe și stăteau pe scaune, iar în altă parte din Scriptură (în Apocalipsa 21) scrie că ei sunt cei doisprezece patriarhi și cei doisprezece apostoli.

După ce pământul va exploda și totul s-a făcut bucăți, nu va mai rămâne nimic altceva decât cenușă vulcanică; marea nu va mai fi pentru că marea va seca.

Zilele trecute am vorbit cu cineva despre faptul că odată pământul a stat drept în fața soarelui, iar atunci căldura razelor lui cădea peste tot la fel. Dacă mergi sus în Columbia Britanică și sapi cinci sute de picioare în adâncime vei găsi palmieri fosilizați. Ce s-a întâmplat? Înghețul a venit deodată și totul a rămas cum era: ca fructele înghețate în congelator. La fel s-a întâmplat și la potop: apele au inundat întregul pământ. Când s-a întâmplat aceasta, puterea atomică a deviat pământul de pe orbită și a rămas așa. Dacă săpăm în zonele arctice, vom găsi palmieri și alte lucruri, ceea ce dovedește că odată au fost locuite și era frumos. Dar s-a produs o dereglare, iar acum se scutură înapoi.

În Geneza 1, când pământul era pustiu și gol, Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor și a zis: „Să fie lumină!” Apoi Dumnezeu a separat apele de uscat și a făcut pământul. Dar tot pământul a fost acoperit. El a făcut atmosfera, iar atmosfera este plină de hidrogen și de oxigen; apoi El a ridicat-o de pe pământ și a separat-o. Atunci nu era mare pe pământ. Nici măcar nu ploua, dar Dumnezeu uda pământul prin izvoare, irigații.

Dar ce s-a întâmplat când omul a explodat pământul de pe orbită? Clima s-a schimbat: a devenit rece aici sus și caldă aici jos. Dacă ne uităm la geamuri vedem aceasta chiar acum: înăuntru este cald, iar afară este frig. Vedeți transpirația? Ploaia nu este altceva decât transpirație.

Îmi place cântecul care spune:

Ți-ai pus, Doamne, mâna pe prerie

Ți-ai pus mâna minunată pe întreaga întindere.

Doamne, Tu ai dat izvoarele, ai ridicat munții.

Oh, Doamne, ține mâna-Ți minunată peste mine.

Tu ai făcut norii, norii care au dat ploaia;

Din acea ploaie ai făcut marea,

Marea din care ai ridicat nori.

Să ne dai viață din belșug.

Tu ții pământul și cerurile la porunca Ta, Doamne,

Să ne dai viață din belșug;

Oh, Te rog ține-ți mâna scumpă peste mine,

(Oh, ce măreț este Dumnezeuul cerurilor!)

În acest timp mare, el se înclină în acest fel, iar El ne-a făcut o promisiune: „De

data aceasta, nu va mai fi apă, ci foc.” Ei au aruncat pământul departe de soare și desigur, s-a răcit, dar dacă va fi împins spre soare, va arde.

Nu demult am călătorit prin prerie. Când eram copil, am citit în cărțile de Geografie despre câmpiile acelea și m-am gândit: „Într-o zi voi locui acolo și voi avea pace toată viața, pentru că acolo nu este păcat. Voi cultiva pământul și voi vâna ca indienii.” Dar omul alb a ajuns acolo și o dată cu el a mers și păcatul. Omul alb este cel mai mare ucigaș dintre toți oamenii; este renegatul tuturor culorilor oamenilor.

Nu demult am citit un articol dintr-un ziar (fratele Tom vine din Africa), unde scria că dacă li se va mai permite americanilor să meargă în Africa, în zece ani marele leu african va fi exterminat. Renegații aceștia împușcă orice! Era publicată o poză în care doi masculi mari încercau să susțină o femelă rănită. Se părea că au lacrimi în ochi. Masculii nu vor ca femelele să moară. Fiecare o ținea de o parte, în acest fel, ca să nu cadă la pământ, fiindcă era împușcată. Un individ care împușcă numai pentru aceasta, nu merită să țină o pușcă în mână. Așa este.

Cu câțiva ani în urmă îngrijeam niște elani împreună cu fratele Roy Roberson. Aveam deja o turmă frumoasă. Jeff și cu mine îi știam de ani de zile. Erau vreo optzeci de capete. Într-o zi am aflat că au lăsat acolo niște băieți din ăștia de la birou din Denver, îmbrăcați cu pantaloni trapez și cu bluze de dantelă. Vânători? Hmm! Au venit acolo cu jeepuri și au intrat pe teritoriul elanilor.

Eu mânam elanii de-a lungul muntelui. Trebuie să ai foarte mare grijă de masculii aceia mari, pentru că altfel se rupe toată turma. Animalele sălbatice nu sunt ținte pentru noi. Dacă vreți să trageți la țintă, mergeți în locurile amenajate cu ținte, pentru că este o rușine să măcelăriți animalele. Este un lucru păgân. Am numărat o sută și douăzeci și trei de împușcături dintr-o mitralieră, din care trăgeau la umăr, iar în următoarea dimineață, fratele Banks Wood aici cu mine, ne-am dus sus pe munte, și am numărat nouăsprezece culcușuri sângeroase.

Nu știau nimic despre vânatoare; puteți împușca un animal mare ca acela; îl puteți

atinge suficient de adânc să-l uciideți. Ei doar au dat drumul: „bang, bang, bang,” împușcând unul apoi altul. Păi, ei vor muri. Dacă nu-i găsiți repede, nu mai sunt buni; se strică imediat; și îi mănâncă păsările răpitoare, lupii de preerie și alte animale. Nouăsprezece culcușuri sângeroase, tauri mari, cu copite așa de mari, au fost uciși cu puștile acelea. Ei nu ar trebui să permită unui trădător ca acela să aibă o pușcă în mână. Este corect.

Este groaznic ce se întâmplă în America. Oameni dragi din Canada, dacă americanii continuă cu aceasta, în curând și Canada va fi la fel. Strângeți-vă în jurul granițelor canadiene, oriunde observați atmosfera aceea americană. America este desfrânata tuturor națiunilor. Exact aceasta este și va fi mai rea decât acum. Îi vine timpul. Biblia vorbește despre decăderea și osânda ei. America a fost o națiune mare; ea a dus mesajul Evangheliei. Dar ce face acum? A respins mesajul adevărat al Evangheliei și este josnică, putredă, obscenă și rea. Ce groaznic! Fiindcă a respins mesajul Evangheliei și a respins Adevărul, este oribilă. Însă nu vă temeți, căci sfârșitul ei este aproape! Am văzut aceasta în vedenie și este „Așa vorbește Domnul!” Va plăti pentru păcatele ei!

În trecut, când America era America, a fost o națiune mare. Cea mai mare națiune pe care a cunoscut-o lumea de la Israel încoace, dar acum s-a stricat pentru că a respins Mesajul. Toți știm aceasta, iar ultimele alegeri arată starea ei actuală. Oh, ea nu știe!

Acum vom citi versetul 5:

„Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunul de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.”

Oh, îmi place aceasta, vouă nu? Simt că mi se potrivește haina. Desigur, mă refer la haina spirituală. În ordine.

Haideți să privim acest scaun de domnie. Acesta nu este tronul de îndurare, pentru că nu mai este milă. Nu mai este milă, este fără milă. Va mai fi milă și îndurare la tronul alb, la scaunul de judecată al lui Hristos? Nici vorbă! La tronul de judecată poți striga: „Ai milă!” până rămâi fără voce, căci nu va mai fi îndurare.

Acum este ziua milei. Haideți să ne întoarcem puțin în Vechiul Testament și să vedem ce este îndurarea și ce s-a întâmplat la acest tron. În versetul 5 este vorba despre tronul de judecată. Motivul pentru care mai este astăzi îndurare este că tronul de îndurare este stropit cu Sângele legământului. Și câtă vreme este Sângele acolo, nu poate exista judecată, ci doar îndurare, fiindcă Cineva a murit pentru aceasta. Spuneți „Amin” dacă înțelegeți. (Amin). Cât timp Sângele este pe tronul milei, arată că Cineva a murit ca să rețină judecata. Dar când Biserica este răpită, scaunul de îndurare devine scaunul de judecată.

Atât Vechiul cât și Noul Testament vorbesc despre aceasta. Jurații sunt în sanctuar, iar Judecătorul stă pe tron. Și scaunul de judecată și sanctuarul s-au umplut de fum, ca la judecata de pe muntele Sinai. Îndurarea a părăsit tronul și Dumnezeu va judeca lumea fără milă. Câți din voi știu aceasta?

În ziua aceea El va recunoaște un singur lucru: Sângele. Este singurul lucru care împiedică mânia lui Dumnezeu.

Adam și Eva și-au făcut câte un șorț la fel de bun ca orice metodist, baptist, prezbiterian sau penticostal. De ce? Ca să le acopere goliciunea. Dar Dumnezeu a putut vedea prin el, așa că a omorât un animal, a luat pielea lui și i-a învelit cu ea. Aceasta a oprit mânia Lui. A văzut sângele și S-a oprit pentru că ceva își dăduse viața pentru păcat. O, Dumnezeule!

Gândiți-vă că singurul lucru care îl ține pe Dumnezeu pe loc este Sângele, iar acela este sângele Fiului Său. Când vede Sângele propriului Său Fiu, El dă înapoi. De ce? Pentru că acesta este Darul dat de Dumnezeu Fiului Său ca să-i răscumpere pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, ca să nu ajungă la judecata lui Dumnezeu. Dar

când cei care au fost cunoscuți mai dinainte au fost chemați în prețiosul Trup, Biserica Lui este pregătită și luată sus, Sângele este retras și mânia lui Dumnezeu este peste oamenilor.

O, fraților, nu aș vrea să stau niciodată acolo! Mai bine să stau în fața unei mitraliere, să fiu tăiat bucăți; mai bine să fiu tăiat cu fereștrăul centimetru cu centimetru, să mi se întâmple orice, să-mi taie pânțele și să toarne acid pe mine, să-mi taie mâinile și picioarele sau orice altceva, decât să ajung înaintea scaunului alb de judecată al lui Dumnezeu.

Prefer să accept tronul de îndurare și sângele lui Hristos.

Nimic nu aduc în mâini, Doamne.

Nu cunosc alt izvor,

Nimic decât sângele lui Isus (aceasta-i tot ce știm)

Aceasta este toată nădejdea și starea,

Nimic decât Sângele lui Isus

Nu-i de mirare că toate cântecele lui Eddie Perronett au fost refuzate când s-a pocăit. Ei n-au vrut să-i cumpere cântecele. Oamenii voiau ceva mai modern în cântările religioase. Și într-o zi Duhul Sfânt a venit peste el, așa că a luat un creion și a început să scrie:

Onoare puterii numelui lui Isus

Îngerii să cadă prosternați;

Să aducă diadema regală,

Să-L încoronăm ca Domn al Domnilor.

Căci pe Hristos, Stâncă solidă stau .

Toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare.

Toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare.

Fie biserică, fie prietenii lui, fie dușmani, fie o națiune,

Dacă este bogăție, dacă este sărăcie,

dacă este bine, sau orice este,

toate celelalte terenuri sunt nisip mișcător.

Acela-i singurul lucru; în final acelea se vor duce.

Dar Cristos este acea stâncă solidă, pe care stau;

Toate celelalte terenuri sunt nisip mișcător.

(Țineți-o în minte.)

Acum haideți să mergem la Levitic 16 și să citim de la versetul 14. Oh, îmi place mult să-mi petrec timpul cu aceste lucruri!

„Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii (pe scaunul milei) spre răsărit.” Nu uitați: „spre răsărit.” De unde vine Isus? Din răsărit, pe un nor de slavă. De unde răsare soarele? Din răsărit. Cum era așezat scaunul de îndurare? Spre răsărit.

De ce v-am așezat să stați spre răsărit? De ce? Altarul este în răsărit. Vom vedea aceasta imediat. Ce frumos! O voi desena. Le-am cerut la toți cei care pot aduce ziare și altele să obținem aceste hărți în câteva minute. Bine.

„să stropească din sânge de șapte ori cu degetul lui înaintea capacului ispășirii.” O, nu este minunat? *„De șapte ori spre răsărit”*. Ce este aceasta? Cele șapte epoci ale Bisericii vor fi acoperite cu Sânge. Aleluia! Sângele lui Isus Hristos este suficient ieri, azi și în veci, în fiecare epocă a Bisericii, și poate să salveze orice păcătos, să vindece orice bolnav, să facă orice minune și orice semn. De câte ori? „de șapte ori.” În Vechiul Testament, cu o mie patru sute nouăzeci de ani înainte de venirea lui Hristos. Gândiți-vă la aceasta. Un simbol.

„Să junghie țapul adus ca jertfă de ispășire pentru popor, și să-i ducă sângele dincolo de perdeaua dinăuntru. Cu sângele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sângele vițelului, să stropească cu el spre capacul ispășirii (spre tronul milei) și înaintea capacului ispășirii.

Astfel a vrut să facă ispășire pentru sfântul locaș, pentru necurățiile copiilor lui Israel și pentru toate călcările de lege, prin care au păcătuit ei. Să facă la fel pentru cortul întâlnirii, care este cu ei în mijlocul necurățiilor lor.”

Ce este acesta? Scaunul de îndurare unde au îngenuncheat ei. Ce era înăuntrul chivotului? Legea. Cine încălca o singură poruncă trebuia să fie omorât fără milă. Dar ca să poți primi îndurare era nevoie de sânge pe altar, iar scaunul îndurării este altarul unde îngenunchezi ca să ceri îndurare. Să ne ferească Dumnezeu să-L scoatem vreodată din bisericile noastre: mă refer la altarul de modă veche unde oamenii pot cădea în genunchi și să ceară îndurare, iar îndurarea curge din belșug din Sângele Domnului Isus. Acesta este scaunul de îndurare.

Dar în versetul 5 din Apocalipsa 4 nu este scaunul de îndurare fiindcă din el ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Aceasta este judecata, pentru că unde este îndurare nu sunt tunete și fulgere.

Haideți să deschidem la Exod 19 și să începem citirea de la versetul 16, când Domnul a coborât pe Muntele Sinai:

„A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere, și un nor gros pe munte; trâmbița răsună cu putere (Ce este glasul unei trompete? Arhanghelul), și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.”

Judecata. Ei au călătorit până acolo și Dumnezeu le-a dat har să meargă mai departe. Dar ei au vrut o Lege. Dumnezeu i-a vrut în afara organizațiilor, dar ei au vrut o denomi-națiune, ceva pentru care să se poată certa, în loc să-L urmeze pe Dumnezeu și să trăiască sub jurisdicția și puterea Lui. Harul le-a dat un profet și un ispășitor (un miel), dar ei au vrut judecata; au vrut să facă ei înșiși ceva.

Și Dumnezeu a zis: „Adună-i laolaltă și le voi face cunoscut ce este. Le voi arăta ce este aceasta.” Fiți atenți! Și glasul trâmbiței a răsunat atât de tare încât a zguduit pământul. Vedeți ce este judecata? Doamne, eu nu vreau judecata, ci Te rog să-mi dai îndurare. Acesta este Exod 19.16.

„Moise a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu...” (v. 17). Oh,

Doamne, eu doresc să Îl întâlnesc în pace, nu în felul acela! *„și s-au așezat la poalele muntelui.”*

Amintiți-vă că muntele avea trasate niște granițe în jurul lui. Chiar și o vită trebuia să moară dacă se apropia de muntele pe care coborâse Dumnezeu, nu putea intra în Prezența lui Dumnezeu.

„Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se pogorâse pe el în mijlocul focului.” Va fi numai foc și fum, un cuptor. Cum S-a coborât El? În slava Shekinah? Nu! În mânia judecării.

„Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremura cu putere.” Frate, eu n-aș vrea să fiu acolo!

„Trâmbița răsuna tot mai puternic. Moise vorbea și Dumnezeu îi răspundea cu glas tare.” Moise vorbea cu Dumnezeu, nu poporul; poporul era mort de frică.

„Domnul s-a pogorât pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s-a suit sus.

Domnul a zis lui Moise: „Coboară-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea buzna spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei.” (v. 19-21).

Oamenii care stau în spatele bisericii și râd de cineva care vorbește în limbi sau dansează în Duhul, au hulit Duhul Sfânt și sunt pecetluiți pentru vecie, s-au dus. *„Oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”* (Matei 12.32). Nu glumiți cu aceasta! Stați departe de El sau acceptați-L.

Mai bine să nu vorbim despre textul acesta. Citiți singuri mai departe și vedeți ce spune Dumnezeu. Poporul i-a zis lui Moise: „*Vorbește-ne tu însuți, și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.*” (Exod 20.19). Vedeți, Dumnezeu a făcut un legământ.

Revenind la Apocalipsa 4, observăm că din tron ieșeau fulgere, tunete și glasuri. Nu numai un glas, ci glasuri. De ce? Dumnezeu a vorbit Bisericii, reflectându-Se prin cele șapte Duhuri. Când vorbesc unșii adevărați ai lui Dumnezeu, acesta este Glasul lui Dumnezeu. Și dacă Îl respingeți, ați îndepărtat sfeșnicul. Înțelegeți? Glasurile celor șapte epoci ale Bisericii vorbesc cu tunete și fulgere.

Poate zici: „Noi nu pronunțăm cuvântul „iad” de la amvon.” Oh, ai milă! Noi avem nevoie de bărbați ai lui Dumnezeu care nu dau înapoi.

Nu oricine poate fi predicator, dar aveți un glas. Dacă ești predicator, ești chemat la amvon să predici. Dacă nu ești, ești tot predicator, doar că ești chemat să trăiești predica în fața oamenilor. Predica ta să fie trăirea ta și glasul lui Dumnezeu va aduce ocară peste toți cei care Îl resping. Ei spun: „Nimeni nu poate arăta o pată în viața lui sau a ei, pentru că duc o viață... Dacă a existat vreodată un om al lui Dumnezeu, atunci este acela sau aceea.” Trăiți-vă predica! Nu încerca să le predici oamenilor dacă nu ești chemat să fii predicator, pentru că dacă o faci, amesteci lucrurile și îi încurcați pe oameni. Ei bine, îi ruinați pe ei și pe voi înșivă la fel. Doar trăiți-vă predica.

Predicatorul este chemat să-și spună predica și s-o trăiască. Dacă nu o poți trăi, oprește-te din predicat! Tu trebuie să-ți trăiești predica!

Deci aici erau „glasuri”. Oh, cum avem nevoie în Jeffersonville de mii de glasuri vii! Tunetul lui Dumnezeu să tunde în bunătate și sfințenie, în curăție și în vieți nepângărite, care să umble fără pată pe pământ. Da, domnilor, creștinii adevărați sunt tunetul împotriva vrăjmașului.

Diavolului nu-i pasă cât de tare strigi, cât de tare sari sau cât de mult faci aceasta sau cealaltă. Ceea ce îl rănește pe diavol este să vadă o viață sfințită, sfântă și închinată lui Dumnezeu. Unui astfel de om poți să-i spui ce vrei și să-l numești oricum, căci va rămâne cât se poate de blând și va merge înainte. Oh, Doamne, aceasta îl dă la o parte; acesta este tunetul care îl zguduie pe diavolul.

Poate zici: „Dacă ar putea predica la fel ca Billy Graham, ca Oral Roberts sau ca alți predicatori influenți!” Oh, nu! Uneori diavolul râde de aceasta; nu-i dă prea mare atenție. Poți să ai toată teologia și toate seminarele, căci Satana va sta acolo în spate și va râde.

Uitați-vă la ucenici cum stăteau în fața aceluia copil epileptic și ziceau: „Diavole, ieși afară din el! Ieși afară din el! Ieși afară din el!”

Și diavolul din el zicea: „Nu vă faceți voi de rușine? Isus v-a trimis să mă scoateți afară, dar niciunul din voi nu este în stare s-o facă.” Vedeți?

O, fraților, dar când L-a văzut venind pe El, nici n-a fost nevoie să spună ceva, că diavolul s-a speriat imediat! A știut că trebuie să plece imediat, pentru că acolo a venit o Viață. Nu numai o predică, ci o Viață. Și acea Viață a spus: „Ieși afară din el!” Oh, Doamne! Aceasta a fost tot. El a pășit liniștit și fără îndoială, pentru că știa ce face.

„Glasurile”, glasurile celor șapte trâmbițe, au fost glasurile celor șapte stele, mesageri. Dar fiți atenți aici: *„Înainte scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.”* (Apocalipsa 4.5).

Să desenăm puțin: Tronul, locul sfânt, adunarea. Aici erau unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte stele, șapte lămpi, șapte mesageri, șapte Duhuri; aceasta nu înseamnă că Dumnezeu este în șapte Duhuri, ci șapte manifestări ale aceluiași Duh Sfânt.

Unde este Duhul Sfânt? La tron, strălucind în fiecare epocă a Bisericii. Această epocă a Bisericii reflectă înapoi glasurile lui Dumnezeu, Isus Hristos Același ieri, azi și în veci.

Acolo erau glasuri și șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

Vă mai amintiți că acum câteva săptămâni am vorbit despre marele diamant. Acesta este tăiat în diferite feluri ca să reflecte focul și luminile din el. „Isus Hristos este începutul creației lui Dumnezeu”, Apocalipsa 1. Este adevărat? Atunci când a fost creat Dumnezeu? El este începutul creației lui Dumnezeu, și Dumnezeu este veșnic, este adevărat? Dar când a fost creat Dumnezeu? Când acel Copilaș a fost conceput în pântecul unei fecioare. El a pus acolo o celulă care a început să se dezvolte și a adus pe lume Copilașul care era începutul creației lui Dumnezeu: *„Căci Dumnezeu s-a făcut carne și a locuit între noi și a devenit Emanuel, Dumnezeu cu noi, începutul creației lui Dumnezeu.”*

Acel mare Giuvaier care a ieșit din țărână, pentru că El a fost făcut tot din țărână, este adevărat? A mâncat ca noi, a fost alcătuit din calciu, potasiu, lumină cosmică, petrol, dar în El locuia Lumina veșnică. Nu-i de mirare că magii i-au zis stelei: *„Condu-ne la Lumina ta desăvârșită!”*

Ei reflectau Lumina acelei Lumini desăvârșite. Și iată că acolo era El, Lumina desăvârșită a lui Dumnezeu, începutul creației Lui.

Cum a putut să Se reflecte El prin stelele Sale de pe pământ? După ce L-au văzut în cer, magii au devenit duhuri slujitoare aici pe pământ, este adevărat? *„El a fost rănit (marele Diamant a fost tăiat) pentru păcatele noastre și a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste el și în rănile Lui am fost vindecați.”* (Isaia 53). Ce făcea? Reflecta.

Orice om care afirmă că este un slujitor al lui Dumnezeu, dar neagă vindecarea divină și puterea Lui, nu primește Lumina din acel Diamant, nu primește lumina Lui din acel tron. De ce? Pentru că El este reflectat ca fiind Același ieri, azi și în veci. Amin. Și noi putem vedea aceasta privind cele șapte stele și cele șapte epoci ale Bisericii.

Oh, lăudat să fie Dumnezeu! Cred că este potrivit ca un predicator să se închine lui Dumnezeu de la amvon cu mulțumire, laude, cinste, și putere. Oh, cât de real! Aceasta îmi mișcă atât de mult sufletul încât îmi vine să strig, să alerg și să sar cât pot de sus, pentru că în mine este Ceva care m-a schimbat din ceea ce am fost. Nu sunt ceea ce trebuie să fiu, nici ceea ce vreau să fiu, dar știu că am fost schimbat din ceea ce eram. Da, cu mine s-a întâmplat ceva, a avut loc ceva.

Și acum stau aici și privesc acest Cuvânt veșnic care a mișcat orice furtună. Ei au încercat să ardă Biblia, dar nu au reușit s-o distrugă pentru că El a zis: *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* (Matei 24.35).

Aproape de Chicago pe amvonul unei biserici este o Biblie care are o istorie impresionantă. Un om s-a convertit înainte de primul război mondial și a vrut să-i dea unui misionar o Biblie. El i-a spus: „Biblia aceasta nu ți-o pot da pentru că o am de la mama mea. Dar când voi ajunge acasă îți voi trimite una.”

Dar în timp ce mergeau pe ocean, un submarin german a scufundat vaporul lui. Nu a mai rămas nimic din el. După doi ani, undeva pe o coastă doi oameni au văzut plutind o cutie. Au scos-o din apă și când au deschis-o au găsit în ea Biblia și au trimis-o înapoi la misionar. Acum, ea se află pe amvonul unei biserici metodiste de lângă Chicago: *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”*

Îmi amintesc că în seara aceea din 1937, când au început inundațiile, predicam Evanghelia. Eu am lăsat Biblia pe amvon și m-am grăbit să plec acasă. Eu am vestit acea inundație și am zis: „Pe Spring Street, apa va măsura douăzeci și două de picioare.”

Bătrânul frate Jim Wiseheart și ceilalți au râs de mine. Îți amintești, frate George? El a zis: „O, Billy, în 1884 a fost de numai șase inch pe Spring Street.”

Dar eu i-am răspuns: „Am văzut un Om care a venit din cer, a măsurat apa cu o prăjină de măsurat, a înfipt-o pe strada Spring și a spus că apa are douăzeci și două de picioare.”

„Ești doar emoționat”, a spus el.

„Nu sunt emoționat deloc. Este „Așa vorbește Domnul!”

Întrebați-i pe ei cât a măsurat apa pe Spring Street: douăzeci și două de picioare. Exact.

În noaptea aceea au început să se reverse șuvoaiele și apa a crescut tot mai mult, inundând și micuța noastră biserică. Scaunele au fost ridicate de apă până la tavan, și la fel amvonul pe care se afla Biblia. Când au scăzut apele, toate au revenit la locurile lor: scaunele s-au așezat pe locurile unde au fost, și la fel amvonul cu Biblia pe el. Am găsit-o exact în locul unde o lăsasem și era deschisă încă la locul de unde citisem.

„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece niciodată.” Cuvintele lui Dumnezeu sunt adevărate. Amin.

Cum a plutit Biblia aceea în apa aceea sărată timp de doi ani fără să mânjească cuvintele din Ea... Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Amin.

Îmi amintesc că fratele Jim Wiseheart a fost foarte mișcat de aceasta. El avea cam șaptezeci și cinci de ani și suferea de reumatism. De fiecare dată când a avut vreo

durere în brațul său, lua o Biblie și o pune pe locul acela; avea altă durere, o pune acolo. Odată am mers până la el și l-am găsit acoperit de Biblii. El spunea: „Este făgăduința lui Dumnezeu.” Aceasta este. „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*”

Într-o zi eram gata să plec în Canada, m-am întors, doar după ce am ieșit pe poartă, el a zis: „Billy băiete, când te vei întoarce, unchiul Jim nu își va mai târî picioarele pe drumul acesta.” Și așa a fost. Când eram în Canada, am primit o telegramă și am fost anunțat că a murit în brațele sorei Morgan. Suferise un atac de cord, iar ea l-a dus la spital și a fost acolo când a plecat.

Este aici sora Margie? De obicei este aici. Toți o știți. Ea a fost unul din cele mai grave cazuri de cancer din spitalul baptist. În urmă cu șaptesprezece ani, zăcea pe moarte într-o clinică medicală, iar acum trăiește pe Knoblack Avenue, nr. 412 și este soră la spitalul de acolo. Ce har minunat ce dulce sună!

Jim Tom Roberson este avocat în Louisville. Cred că-l cunoașteți cu toții. Aceasta l-a făcut să creadă acest Mesaj. Tatăl lui era la conducerea acelu spital, iar el s-a dus să cerceteze dacă era adevărat că sora Margie fusese pe moarte din cauza cancerului, dar s-a făcut bine. Se gândea că era deja moartă. Și tatăl lui a făcut cercetări. Tom Jim a zis: „Este o minciună; ea stă chiar aici acum. Vă pot duce la ea. ”

Oh, El este un Dumnezeu real, nu-i așa? Sunt foarte bucuroși că El poate privi peste greșelile noastre. Aceasta ne face să-L iubim cu toată inima.

Deci, tron, fulgere, și mai ce? Șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri, adică cele șapte manifestări ale Duhului Sfânt în cele șapte epoci ale Bisericii. Iată-le aici! Șapte scaune de îndurare, șapte biserici, șapte stele, șapte Duhuri, șapte lămpi, șapte manifestări. Oh, cât de desăvârșit este Dumnezeu! Numerologia biblică este desăvârșită. Nu puteți găsi nici o fisură din Geneza la Apocalipsa în numerologia Bibliei.

Oamenii au încercat tot timpul să scoată sau să adauge ceva la rugăciunea lui Isus, dar ea este desăvârșită. Nu poți nici să adaugi, nici să scoți, pentru că totul este desăvârșit. Vedeți, Ea este desăvârșită. Toate căile Domnului sunt desăvârșite.

Noi suntem imperfecti, dar El a spus: „*Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.*” (Matei 5.48). Cum putem?

Prin Sângele scump al lui Isus Hristos, să uităm de noi înșine și să trăim pentru El. Acolo sunteți.

În ordine. Să mergem mai departe și să citim versetul 6: **„În fața scaunului de domnie , mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi.”**

Să studiem puțin „*marea de sticlă*”. Marea de sticlă este simbolizată în vechiul Templu, pentru că Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să ridice un templu după chipul pe care l-a văzut în cer. Toată lumea știe aceasta. În ordine.

Priviți! În Sfânta Sfintelor din Vechiul Testament era chivotul. Urma locul sfânt cu altarul. Și chiar înaintea lui era marea de aramă. Cu alte cuvinte, era locul în care se spălau jertfele înainte de a fi puse pe altarul de aramă unde erau arse.

Deci marea de aramă se afla în fața scaunului de domnie și înaintea locului sfânt. Deși se numea „marea de aramă” nu era chiar atât de mare. Era un lighean de aramă în care se spăla jertfa. Înainte să fie primită și arsă, jertfa trebuia spălată.

De aici aș putea face chiar acum o predică. Orice jertfă trebuie spălată înainte de a fi acceptată de Dumnezeu. Cum? Nu emoțional, ci spălată prin Cuvânt

Acum ne-am putea întoarce la predica despre „Apele de despărțire”, să vorbim despre vaca roșie și cum făceau ei apele de despărțire. Înainte să putem ajunge la Dumnezeu, la credința adevărată, trebuie să venim la apele de despărțire. Da, domnule. Este nevoie să treci prin ce? Prin Cuvânt.

Dați-mi voie să vă explic puțin, ca să puteți înțelege toți. Gândiți duhovnicește! Îngropați securea războiului și înarmați-vă cu o gândire duhovnicească, fiindcă aici vine ceva: *„spălați înainte de a fi primii la altar”*; mai întâi trebuie să fim spălați prin apele de separare.

Acum, deschideți repede la Efeseni 5.26: *„...ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt...”* Aici vorbește despre Biserică. Și versetul 21:

„Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.”

„Supuneți-vă!” Adunare, supune-te păstorului tău! Păstorule, supune-te adunării tale! Dacă se ridică o clică, nu fi de nicio parte, ci supune-te întregii adunări. Adunare, dacă se formează vreo clică, supune-te păstorului în frica de Domnul. Înțelegeți? *„Soțiilor, fiți supuse soților voștri ca Domnului.”* De ce? Pentru că el este domnul tău. Câte femei știu aceasta? Acesta este adevărul. Așa spune Biblia la început și este încă la fel. *„căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.”*

Așa este și soțul. Cei căsătoriți ar trebui să știe aceasta, și la fel cei care sunt destul de maturi ca să înțeleagă mersul acestei vieți. *„Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.*

Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.” Nu o loviți! Dacă faceți aceasta, nu sunteți potriviți să fiți soți. Așa este.

Fiți atenți! „...ca s-o sfințească după ce a curățit-o cu botezul cu apă...” (Adunarea spune: „*prin Cuvânt.*”).

Orice închinător care primește intrare aici, trebuie să vină prin Cuvânt. Din păcate sunt prea mulți care vin altfel. Mulți oameni vin la altar numai pentru că vor să se întâlnească cu mama lor în cer. Este bună după ce s-a aplicat Cuvântul. Voi să veniți la altar mărturisind păcatele, fiindcă Hristos a murit în locul vostru.

Voi trebuie s-o faceți conform Cuvântului, pentru că orice jertfă care nu este adusă în felul acesta, nu este primită. Este adevărat? O, fraților, din cauza aceasta avem textul din Fapte 19: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

Și apoi spune: „*Dar cu ce botez ați fost botezați?*” De ce nu ați ajuns aici? Vedeți? Ei au venit pe altă cale, pe lângă Cuvânt. „Oh, dar noi am fost botezați de Ioan.”

„Acela nu mai merge. Ioan a botezat numai spre pocăință, nu pentru iertarea păcatelor.”

Când au auzit aceasta, ei s-au botezat din nou. Cum? Conform Cuvântului „*Spălați prin apa Cuvântului*”, iar Cuvântul spune: „*În Numele lui Isus Hristos.*” Orice altceva este fals!

Știu că se înregistrează, de aceea dați-mi voie să vă spun ceva din dragoste. Nu mai pot să tac cu privire la aceste lucruri pentru că venirea Lui este prea aproape. Trinitarismul este de la diavolul. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Uitați-vă de unde a venit învățătura aceasta: de la Conciliul de la Niceea, unde biserica Catolică a devenit stăpână. Biblia nici nu pomenește cuvântul „trinitate”, iar învățătura despre trei dumnezei vine din iad, pentru că există un singur Dumnezeu.

Voi ziceți: „Și crezi că toți oamenii aceștia care sunt trinitarieni sunt din iad?” O,

nu, domnilor! Eu cred că ei sunt creștini, dar se apropie ceasul când se va vedea că sunt sinceri greșiți.

Știu că ceea ce spun se înregistrează și va face înconjurul lumii, dar aș vrea ca oricine poate, fie că este episcop, arhiepiscop, cardinal sau ce ar fi, să-mi arate un singur text din Biblie, sau un paragraf din Istorie, unde scrie că vreo persoană a fost botezată în titlurile: Tată, Fiu, Duh Sfânt, înainte de înființarea bisericii catolice, și atunci îmi voi schimba învățătura. Toți au fost botezați în Numele lui Isus Hristos, dar ochii voștri au fost orbiți cu privire la aceste lucruri. Rugați-vă lui Dumnezeu să vă lumineze.

Dacă aveți vreun text care susține învățătura voastră, sunt nerăbdător să-l aud. Dacă refuzați să mă provocați, înseamnă că umblați în mod voit în această ignoranță spirituală. Dacă vreți să știți ce este Lumină și ce este întuneric, haideți să Îl întrebăm pe Dumnezeu, iar dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, să nu uitați că ceea ce spun este „Așa vorbește Domnul!” Dacă ceea ce spun nu este conform Cuvântului, este de datoria voastră să veniți să mă îndreptați.

Eu cred că mulți trinitarieni care au crezut în trei dumnezei sunt salvați pentru că ei nu au știut altceva. Vom ajunge și la aceasta mai încolo.

Frați trinitarieni, nu opriți înregistrarea și nu plecați, ci stați liniștiți câteva minute. Voi sunteți datori față de voi. Sunteți datori față de adunarea voastră. Vedeți? Cercetați cu Cuvântul ceea ce spun și vedeți dacă este adevărat, pentru că Biblia spune să dovedim toate lucrurile.

Știu că nu sunt popular. Așa a fost Isus și așa a fost întotdeauna Mesajul Lui. Voi mă ați iubit când am venit și am vindecat bolnavii și suferinzii dintre voi; ați crezut că era ceva extraordinar, s-au adunat mulți oameni și s-a format Biserica.

Cu Isus S-a întâmplat la fel până în ziua când a trebuit să aducă Adevărul. Atunci

chiar și cei șaptezeci L-au părăsit. Și El s-a întors spre cei doisprezece și i-a întrebat: „*Voi nu vă duceți?*”

Și Petru a spus acele cuvinte remarcabile: „*Doamne, la cine să ne ducem? Numai Tu ai cuvintele vieții veșnice.*” (Ioan 6.68).

Numai Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic. Și dacă este așa, arătați-mi un loc în Cuvântul Lui unde scrie că cineva a fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.

În Matei 28.19 scrie: „*botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.*” Dacă cineva crede că „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt” este un nume, înseamnă că ceva nu este în ordine cu educația lui. „Tată” nu este nume; „Fiul” nu este nume și „Duhul Sfânt” nu este nume, ci sunt titluri. „Tată, Fiul și Duh Sfânt” sunt titlurile Celui care S-a descoperit sub Numele de Isus Hristos.

Vă spun aceasta nu în mânie, ci în dragoste, cu respect și considerație pentru întregul Trup al lui Hristos, unde sunt invitat de prietenii mei trinitarieni din întreaga lume, să vin și să predic. Nu am spus aceasta când am fost între voi, pentru că nu am vrut să vă tulbur adunarea. Însărcinarea voastră este să luați descoperirea și să mergeți să vă învățați turma, pentru că voi sunteți păstorii turmei. Vorbesc slujitorilor. Dacă nu înțelegeți, haideți să ne așezăm și să discutăm împreună, pentru că Biblia spune: „*Cercetați toate lucrurile și țineți tare de ceea ce este bun.*”

Așadar, acolo era „marea de sticlă” în care erau spălate jertfele. Și noi suntem spălați. Să nu uitați, pentru că ne vom întoarce imediat la aceasta: „*...spălați în apa Cuvântului...*” Înseamnă că înainte să intrați aici trebuie să auziți Cuvântul, fiindcă există o singură cale de a vă apropia de Dumnezeu și aceasta este prin credință. Este adevărat? „*Astfel, credința vine prin auzirea Cuvântului lui Hristos.*” (Romani 10.17). spălați-vă conștiința. Primul lucru pe care trebuie să-l facem este să venim pe calea lui Dumnezeu de apropiere, ca să fim spălați când auzim

Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi umblăm prin credință, iar harul este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi. Așa este. Voi ați crezut în Dumnezeu și imediat ce vă pare rău, sunteți deja iertați.

Ieri am discutat cu un frate care a cam amestecat lucrurile și i-am zis: „Frate, dacă ai spus ceva prin care ai rănit-o pe soția ta, vei simți imediat că-ți pare rău și te vei căi în inima ta. Dar trebuie să-i spui și ei: „Scumpo, îmi pare rău pentru ceea ce am spus.” Dacă faci aceasta, te-ai pocăit cu adevărat. La fel este și cu Dumnezeu.

Dacă cineva spune: „Am rănit-o dar am să-i spun mai târziu că-mi pare rău chiar dacă nu-mi pare rău.” Ești un fățarnic. Vedeți? Este corect. Dumnezeu nu va primi niciodată o asemenea căință.

Trebuie să-ți pară sincer rău pentru păcatele tale. Când îți pare rău cu adevărat, urmează pocăință și botezul în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi primiți Duhul Sfânt. Vedeți cât de simple a făcut Dumnezeu lucrurile?

Marea de sticlă este asemănată cu cristalul. Ea este simbolizată, asemănată cu marea de aramă. Moise a văzut marea de sticlă în ceruri, iar după imaginea ei a făcut marea de aramă și a așezat-o înaintea altarului de aramă.

Știți ce simbolizează arama în Biblie? Judecata. Moise a făcut un șarpe de aramă. Ce simbolizează șarpele? Păcatul care a fost deja judecat în grădina Eden când s-a spus: „tu îi vei zdrobi călcâiul și El îți va zdrobi capul.”

Arama reprezintă judecata divină, de aceea ligheanul în care se spăla jertfa, prin apa Cuvântului, era făcut din aramă și la fel altarul pe care era arsă. Înțelegeți? Ilie a privit odinioară în sus și a spus: „Cerul este ca arama (judecata Divină peste o națiune respinsă).” Oh, vai! Arama, de aramă.

Să revenim la marea de sticlă. Dacă observați, ea era goală și curată ca cristalul. De ce? Pentru că Biserica a fost deja răscumpărată.

Dacă sunteți atenți, puțin mai târziu când vine încercarea sfinților, marea de sticlă este din nou plină de foc. Vreți să citim aceasta? Pentru aceasta vom deschide la Apocalipsa 15.1-2:

„Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngerii, care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci ele erau pline cu mânia lui Dumnezeu.

Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu.”

Vedeți? Perioada necazului. Vă grăbiți? („Nu”). În ordine. Atunci fiți atenți.

Ce trebuie să facem noi? Noi, Biserica dintre neamuri, trebuie să venim la acest Cuvânt, la marea de sticlă, la apa Cuvântului, este adevărat? Trebuie să recunoaștem Cuvântul așa cum este scris. Apoi jertfa este primită și umplută cu Duhul Sfânt, din interior, strălucind Lumina acelei epoci. Din locul sfânt, din stea, intră aici. Ați înțeles?

Când Ioan a văzut marea de aramă în capitolul 4, era clară ca și cristalul. Ce era aceasta? Cuvântul curat ca și cristalul a fost luat de pe pământ, răpit în Biserică. Epoca Bisericii s-a încheiat și nu mai era Sânge.

În Apocalipsa 15, este rămășița seminței femeii, sfinții care au trebuit să treacă prin perioada de necaz. Ei stăteau pe această mare plină de foc, sânge și flăcări de foc: focul lui Dumnezeu. Ei au biruit fiara (Roma), numărul numelui ei și chipul ei (Confederația Bisericilor) și au ieșit afară. Prin predicarea lui Moise și Ilie, cei doi

profeți ce se vor arăta la Israel, vor fi scoși cei o sută patruzeci și patru de mii din semințiile lui Israel.

În timpul acela, Biserica este deja răpită; Soția este pe tron. Noi nu avem timp destul ca să dezbatem fiecare amănunt, dar vom atinge punctele principale. Poate că într-o zi, cu voia Domnului, vom avea mai mult timp ca să vorbim despre aceste lucruri.

Acum, în această perioadă a necazului, sfinții ce vor veni sus au trecut prin mare necaz dar Biserica nu va trece prin perioada de necaz. Ea va fi deja în slavă atunci. Aici sunt sfinții care trec prin necaz. Poate din vina mea sau a ta nu au auzit Cuvântul. Dacă l-au auzit și l-au respins, s-au dus în iad; au fost aruncați în întunericul de afară, fiindcă au respins Cuvântul. Dar dacă nu l-au auzit, Dumnezeu este drept și îngăduie să treacă prin perioada necazului.

Gândiți-vă numai! Spălați de același Cuvânt pentru că este același altar; este aceeași mare de sticlă și același Cuvânt. Fiți atenți! Apocalipsa 15.1-2. Ei vor ajunge acolo pentru că nu le-am dus niciodată Cuvântul. Noi vom fi trași la răspundere pentru aceasta. Dar adevărul este că nu îi vom putea cuprinde pe toți oamenii. Ei vor trece prin necaz. Cei despre care scrie că „*vin din necazul cel mare*”, nu sunt sfinții care au murit în acele epoci ale bisericilor, fiindcă El a zis: „*Ei au ieșit din necazul cel mare,*” și necazul cel mare este încă în viitor, după ce biserica s-a dus acasă.

Oh, îmi place aceasta. Să mergem puțin mai departe, să vedem ce Cuvânt au auzit ei. Pentru aceasta vom citi din Apocalipsa 15.2-3:

„Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei.”

Vedeți, ei nu au intrat niciodată, dar au auzit Cuvântul. Au auzit Cuvântul. Ascultați, vedeți ce fel de învățătură au auzit ei; vedeți dacă se compară cu bisericile de acum.

„Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Cine este Mielul? Domnul Dumnezeu cel Atotputernic). Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!”

Vedeți cum l-au recunoscut ei pe El? Nu a treia persoană din trinitate, ci ca Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, Împăratul sfinților.

Ascultați. Sunteți gata? *„Cine nu se va teme Doamne (D-o-m-n, Elohim), și cine nu va slăvi Numele Tău?”* Ei au fost deja spălați de aceeași apă de care sunteți spălați voi acum, ascultând Cuvântul în credința și puterea lui Isus Hristos cel Atotputernic. Totul este învelit în descoperirea referitoare la cine este Isus Hristos: adică Dumnezeu făcut trup printre noi.

„Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești sfânt, și toate Neamurile vor veni să se închine înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate.” Cu alte cuvinte: „Acum vedem ce înseamnă a nu-L primi. Judecățile Tale au fost arătate, iar acum stăm aici; spălați de apă după ce am trecut prin perioada necazului celui mare. Noi am luat poziție pentru Tine și am crezut în Tine, iar acum stăm pe marea de sticlă, Te onorăm și Te slăvim în reflecția sfântului Tău Cuvânt, pentru că judecățile Tale sunt drepte.

Oh, Doamne! Am putea sta o săptămână la subiectul acesta!

Aici este un tablou mare. Aici este Sfânta Sfintelor; aici este locul sfânt, iar înainte de a intra acolo este marea de sticlă.

În ordine. Cum ne apropiem de Dumnezeu? „*Credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.*” Ea este reflectată din Sfânta Sfintelor, în mesagerul epocilor.

În Templul lui Solomon este dată o reflectare: lămpile sfeșnicului își reflectau lumina în ligheanul de aramă. La fel este cu îngerul epocii Bisericii: el reflectă în apa aceea Cine este Cel care-Și reflectă îndurarea, Cuvântul, judecata și Numele Lui. Toate sunt reflectate aici, în locul unde sunteți separați prin credința în El. Ați înțeles?

Priviți cât este de frumos! Neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Vedeți? Cum a venit mesajul Lui? Neprihănirea vine prin credință; sfințirea este ceea ce faceți, cum primiți acest lucru, apoi Dumnezeu vă pecetluiește cu Duhul Sfânt.

Aș vrea să te întreb ceva, frate baptist. Tu zici: „Ce putea face Avraam mai mult decât să Îl creadă pe Dumnezeu? Și Dumnezeu i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.”

Aceasta este tot ce putea face atunci: el l-a crezut pe Dumnezeu iar ca dovadă că i-a acceptat credința, Dumnezeu i-a dat pecetea tăierii împrejur. Astfel, dacă spuneți că aveți credință în Dumnezeu, dar nu ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, dacă vreți să vă notați, scrie în Efeseni 4.30: *Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți...*” Voi nu sunteți pecetluiți până nu primiți Duhul Sfânt.

Cât ține această pecetluire? Până la următoarea trezire? Până în ziua răscumpărării noastre. Nu puteți fugi de aceasta. Înțelegeți? Voi sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre. Aici nu există nimic care să ne poată despărți de dragostea lui Dumnezeu: nici, foamea, nici setea, nici moartea, nimic! Pavel spunea: „*Sunt pe deplin incredințat de aceasta!*” Vedeți? Acolo sunteți; sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre. Mai am timp? Fiți atenți! Voi șterge aceasta și voi desena altceva.

Observați. Acesta este trupul, acesta este sufletul și acesta este Duhul, Duhul Sfânt. Din acestea suntem făcuți.

Dacă observați, aici este locul sfânt, iar aici Sfânta Sfințelor. Aici este locul sfânt cu altarul și în fața lui este marea, acolo este locul unde auziți Cuvântul: *„Credința prin auzirea Cuvântului.”* Despărțire, marea de despărțire. Și încă ceva: există un singur loc prin care puteți intra aici și pe acolo trebuie să veniți, este adevărat?

Aș vrea să am mai mult loc ca să vă ilustrez și fecioarele. Când... Cina nunții. Ați văzut cum a ajuns omul acela la Cina nunții? El a intrat pe altă cale. Isus este Ușa, pentru că El a spus: *„Eu sunt Ușa oilor.”* Când a fost pusă masa de nuntă, oamenii stăteau în jurul ei îmbrăcați în haina de nuntă, dar acolo a apărut un om care nu avea haină. Astfel, când a venit Împăratul, El l-a întrebat: „Prietene, cum ai intrat aici?” Aceasta arată că el nu a intrat pe Ușă, ci pe fereastră, a venit prin spate, prin vreun crez sau vreo denotațiune. El nu a intrat prin Ușă.

În Orient există încă obiceiul ca bărbatul care urmează să se căsătorească, să împartă invitații și să le ofere invitaților săi robe cu care să participe la nuntă.

Oh, cum îmi bate inima când mă gândesc la cuvintele: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu primește mai întâi o invitație de la Tatăl Meu; și toți acei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.” Cum am fost chemați noi? Numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, ca să vedem Lumina, să primim Duhul Sfânt și să umblăm în Ea. Numele noastre au fost scrise în Carte atunci când a fost junghiat Mielul. Biblia spune: *„El a înșelat pe locuitorii pământului, pe toți aceia a căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului.”* (Apocalipsa 17).

Mirele stătea la ușă, iar invitatul îi dădea invitația. Atunci, el lua invitația, o pune într-o parte și îi dădea invitatului o robă, așa că toți arătau la fel. Îmi place aceasta. Toți suntem la fel în puterea lui Dumnezeu, în Biserica Dumnezeului celui viu: bogat, sărac, rob, slobod, negru, mulatru, alb, sau galben: toți suntem îmbrăcați în

aceeași putere a Duhului Sfânt. Înțelegeți? Aceasta arăta că el nu a intrat pe Ușă. Vedeți?

Fiți atenți! Dacă vreun om (vreun învățător al Bibliei) încerca să intre în Sfânta Sfințelor fără să treacă pe aici, murea. Fiii lui Eli au luat într-o zi foc străin, ceva foc denominațional și au murit chiar la ușă. Este adevărat?

Este o singură cale de a intra în trup. Cum este controlat trupul? Fiți atenți și pregătiți-vă creioanele. Aici sunt porțile de intrare în trup: una, două, trei, patru, cinci. Le aveți desenate? Aceste porți de intrare în trup sunt: văzul, auzul, mirosul, gustul și pipăitul. Acestea sunt simțurile trupului, este adevărat? Câți știu că aceste cinci simțuri controlează trupul? Aceasta este partea dinafară.

Înăuntru sunt cinci atribute ale sufletului. Vreți să vi le notați? Prima este imaginația, a doua este conștiința; a treia este memoria; a patra este rațiunea și a cincea este afecțiunea.

Le-ați notat? Deci intrările trupului sunt: văzul, auzul, gustul, mirosul și pipăitul. Acelea sunt deschizăturile trupului.

Sufletul are imaginație, conștiință, rațiune, memorie și afecțiune. Acestea sunt simțuri sau atribute. Sufletul este natura duhului care se află în interior; el scoate la suprafață ce este în interiorul tău.

Acolo este o singură intrare și aceea se numește „liberul arbitru”. Tu decizi ce poate intra aici. Ce înseamnă aceasta? Trupul trebuie să fie spălat, ligheanul; sfințit, aici; umplut cu Duhul Sfânt aici, și acesta devine scaunul de judecată al lui Dumnezeu. Acolo Dumnezeu stă în inima ta, iar când faci ceva greșit, spui: „Vai, am făcut ceva rău!” (fratele Branham ilustrează).

Unii oameni spun: „Nu mă simt muștrată pentru că port părul scurt. Nu mă simt muștrată dacă mă fardez, port manichiură, sau fac altceva.” „Nu mă simt muștrat pentru că merg la dans sau spun o minciună mică și nevinovată.” Știți de ce gândiți așa? Pentru că nu ai nimic să te condamne. „Nu îmi afectează conștiința.” Tu nu ai conștiință așa cum nu are șarpele șolduri. Când nu ai conștiință nu este nimic care să te deranjeze. Tu ești din lume. Vă provoc să-L lăsați pe Isus Cristos să intre aici; încearcă s-o faci odată. Frate, vei fi așa de condamnat, te vei trage înapoi și-ți vei scutura capul de la lucrul la fel de sigur cum stau eu aici, fiindcă El este sfânt. Ascultați, eu citez Scriptura: „Dacă iubiți lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nici nu este în voi. ”

„Cum este „voința proprie”? De ce o numești așa, frate Branham?” Pentru că îl pune pe om înapoi, ca pe Adam și Eva în grădina Eden, ca să aleagă între cei doi pomi: acesta este Moartea, și acesta este Viața. Propria voie. Libera alegere. Dumnezeu l-a pus pe primul Adam și Eva în fața aceluiași lucru: libera alegere. El vă pune în același loc. Și singurul lucru prin care puteți face alegerea este voia voastră proprie. Aleluia! Voia personală. Tu trebuie să vrei să faci voia lui Dumnezeu. Trebuie să scapi de voia ta proprie și să lași să intre voia lui Dumnezeu, pentru că este singurul canal care duce la inimă.

Voi, prezbiterienii și baptiștii puteți merge la biserică. Și voi, metodiștii și sfinții pelerini, puteți veni la sfințire, dar trebuie să vreți să faceți voia lui Dumnezeu; trebuie să renunțați la propria voastră voie și să-L lăsați pe Duhul Sfânt să intre aici (în inimă) și să rodească „*iată semnele care îi vor urma pe cei ce cred: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși; dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma. Aceste semne îi vor însoți pe cei care lasă ca voia lor să devină voia Mea; atunci vor face și ei lucrările pe care le fac Eu.*” Nădăjduiesc să nu pierdeți aceasta. Este o voință de a face voia lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun?

Priviți aici. În locul sfânt sunt luminile, candelile (una, două, trei, patru, cinci, șase, șapte), și fiecare din ele are o lumină. De unde își iau lumina și unde se reflectă Ea? Lumina nu se reflectă aici într-un colț, nici în vreo denominațiune, ci indică înapoi la Cuvânt, apele de separare. Pfiu!

„Și să se predice tuturor Neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.” (Luca 24.47). Cum a fost învățată pocăința și iertarea păcatelor în Ierusalim? Până unde s-a dus? În toată lumea. Petru a spus în Fapte 2.38: „fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.”

Acest Mesaj trebuie să meargă în toată lumea, apoi va veni sfârșitul: după ce Mesajul a mers în toată lumea.

Cum să reflecte aceste candelă lumina peste metodiști, prezbiterieni sau pentecostali? O pot face? Cu siguranță nu!

El Se reflectă aici ca „Eu sunt”, nu ca „Eu am fost”. Nu trei sau patru oameni diferiți, ci Dumnezeu care stă aici și Se reflectă pe Sine la fiecare din acele epoci ale Bisericii. Fiți atenți ce s-a întâmplat. Noi doar venim prin Istorie. El a fost reflectat cum a fost, cum este și cum va fi întotdeauna.

„Cel ce era.” Când a văzut prima imagine, Ioan a spus: *„Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine, Cel Atotputernic, Creația lui Dumnezeu, Alfa, Omega, Începutul și Sfârșitul.”* Acesta este adevărata Lumină care se reflectă. O vedeți? Amin. Pfiu!

Haideți să ne grăbim ca să puteți copia totul. Nu-mi place să vă țin prea mult, dar nu știu când vă voi mai revedea. Aș vrea să înțelegeți un lucru. Aceasta este Viața. Nu aș vrea să mă înțelegeți greșit. Să nu credeți cumva că aș gândi: „Oh, voi nu sunteți nimic!”, pentru că nu este așa. Dacă nu ați primit încă Lumină, eu încerc să vă arăt spre Ea: Una aici, nu la cea de la amvon, cea de aici de la tron. Și Tronul trebuie să fie în inima voastră, căci dacă este așa, veți vedea exact același lucru care se reflectă aici.

Acesta este Cuvântul: spălat prin apele Cuvântului, prin Cuvânt; spălat de apele de despărțire de lucrurile lumii, prin Cuvânt. Cuvântul spune că El este Același ieri, azi

și în veci. El nu spune că este Același în epoca Cincizecimii, cu ucenicii de la început, dar în epoca următoare S-a schimbat. Nu, nu! El este Același. Vedeți? Nu puteți să-l faceți să spună altceva. Am putea sta ore întregi la aceste lucruri, dar nădăjduiesc că ați înțeles. Dacă sunteți chemați de Dumnezeu, veți înțelege. Așa cred eu.

Ce este aceasta? Neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt; trupul, sufletul și duhul. Candelele reflectă Cuvântul. Ce reflectă Cuvântul adevărat? Ce reflectă această lampă care își ia reflectarea din Slava Shekinah? Slava Shekinah. Este adevărat?

Dacă lumina voastră vine dintr-un seminar, veți reflecta lumina seminarului; dacă ați fost într-un seminar metodist, veți reflecta metodismul; dacă ați fost într-un seminar pentecostal, veți reflecta pentecostalismul, dar dacă ajungeți în Slava lui Dumnezeu, la rugul aprins...

Când Moise a venit în prezența Lui, a trebuit să-și acopere fața fiindcă oamenii nu se puteau uita la el din pricina puterii lui Dumnezeu.

Ștefan era un om plin de Duhul Sfânt. Ei au încercat să-l oprească, păi, aceea a fost ca și cum ați încerca să stingeți o casă cuprinsă de flăcări într-o zi cu vânt puternic. Oh, cu cât suflau mai mult, devenea mai tare. Păi, nu-l puteați opri! Biblia spune că atunci când l-au dus în fața sinedriului, arăta ca un înger.

Când spun „înger” nu mă refer la o anumită Ființă care stătea acolo, ci îngerul știe exact despre ce vorbește. Așa face un înger, un mesager al epocii bisericii nu trebuie să meargă înapoi să vadă ce gândește seminarul. El știe ce a spus Dumnezeu în Biblie și cunoaște puterea care se reflectă și dovedește că El este Același ieri, azi și în veci. El nu se teme și spune exact Adevărul, iar Dumnezeu răspunde cu același fel de semne și minuni și cu același Cuvânt. Acesta este un înger.

Ștefan a stat în fața lor și a spus: „Eu știu ce vorbesc. Voi sunteți tari la cerbice și netăiați împrejurul inimii; întotdeauna v-ați împotrivit Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi. Care din părinții voștri nu i-au omorât pe proroci, și apoi le-au împodobit mormintele?”

Care din voi denominațiunilor, nu ați făcut la fel? Zidiți castele cu pereți albi, morgi, și apoi vorbiți despre Dumnezeu. Chiar voi l-ați pus în morgă; chiar voi l-ați pus în mormânt. Da, chiar acestea l-au pus în mormânt: o biserică albă ca un castel, denominațiunile, fariseii și saducheii. Ei l-au pus acolo, apoi au încercat să-l ridice un monument.

Dați-mi voie să vă spun ceva. Hristos este o Ființă vie; El a murit, a înviat și trăiește în veci. Oh, frate! Sigur. Și care este primul lucru care Îl va reflecta? Numele Lui, iar următorul va fi puterea Lui. Înțelegeți? El va reflecta tot ce este El. Glorie!

Îl reflectă pe El cum era, cum este și cum va fi întotdeauna, fiindcă vine direct de la tronul lui Dumnezeu: Isus Hristos este același ieri, azi și în veci; același Dumnezeu, aceeași putere, aceeași slavă, totul. O, fraților! El este același ieri, azi și în veci.

Haideți să mergem mai departe și să luăm restul versetului 6 din Apocalipsa 4. Am aici câteva însemnări și mă voi grăbi ca să apuc să vi le spun. Acum am văzut ce era marea de sticlă. *„În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie erau patru făpturi vii.”*

Să mergem mai departe cu aceste făpturi vii. Câți aveți o versiune revizuită a Bibliei? În versiunea revizuită, scrie: „făpturi vii.” Am consultat dicționarul Scofield și în greacă „zoon” înseamnă „făptură”. Ei bine, mă întreb cum scrie în versiunea King James că aici erau „patru fiare”?

Nu mai avem timp să citim, dar notați-vă Apocalipsa 11, 13 și 17, unde se vorbește despre fiare. În greacă sunt numite „therion”, ceea ce înseamnă „animal sălbatic, neîmblânzit.”

„Înseamnă că în textul nostru scrie: „patru zoon” (făpturi), nu „patru therion” (fiare). Cu alte cuvinte, dacă veți privi în capitolul 11, fiara din Roma; capitolul 13, Statele Unite și capitolul 17, Statele Unite și Roma – bisericile denominaționale unite cu catolicismul devin neconvertite, neîmblânzite la Evanghelie (Hoo): nedomestici..

„Slavă lui Dumnezeu că venim din marea biserică metodistă, baptistă, prezbiteriană, penticostală și știm despre ce vorbim!” Nu este nevoie să ne spună nimeni. Acolo sunteți. Vedeți? *„Neîmblânziți, neconvertiți, fără dragoste firească, acuzatori falși, neînfrânați și desprețuitori ai celor buni, având doar o formă de evlavie.”*

Ce este „zoon”? „Făpturi vii”, iar „therion” înseamnă „fiare neîmblânzite, sălbatice, primitive. Luați dicționarul Grec și mergeți să vedeți dacă nu este același cuvânt. Priviți acolo și urmăriți-l. Luați-vă caietul de texte Grec, și „Emphatic Diaglott” și aflați dacă nu este adevărat, că aceea înseamnă „o fiară nedomestică.” În textul din Apocalipsa 4 se vorbește despre patru făpturi vii, nu despre fiare sălbatice. Același lucru îl găsim în Ezechiel 1.1-28. Poate vom ajunge și acolo. Nedomestic, neconvertit, fiară sălbatică, nedomesticită.

Ce sunt aceste făpturi vii? În nici un caz îngerii. Aceasta este sigur. Haideti să citim Apocalipsa 5.11:

„M-am uitat și împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor am auzit glasul multor îngeri („îngerii” plural). Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii.”

Vedeți? „Și” este o conjuncție. Acele făpturi vii nu erau nici îngeri, nici bătrâni. Înțelegeți? Din textul acesta se vede clar că făpturile vii nu sunt îngeri.

În jurul tronului sunt trei categorii sau specii diferite.

Priviți! Aici este tronul. Chiar lângă tron stau făpturile vii. Urmează cei douăzeci și patru de bătrâni care stau pe scaunele lor. Și în jurul lor, această oștire mare de îngeri în jurul tronului. Oh, oh, oh! Vedeți ce vreau să spun? Înțelegeți? Toți sunt diferiți unii de alții. Vedeți? Îngerii sunt aici, bătrânii aici, iar făpturile vii aici.

Să ne oprim puțin la aceste făpturi vii. Ce sunt făpturile acestea vii dacă nu sunt îngeri? Sunt cumva oameni răscumpărați? Vreți să știți ce sunt? Iată cum înțeleg eu, și nădăjduiesc că este corect. Făpturile vii sunt păzitorii tronului lui Dumnezeu.

Acum, vom șterge aceasta puțin. Vedeți, ei nu sunt îngeri, nici oameni. Ei nu sunt fiare sălbatice, ci sunt făpturi, făpturi vii. Aici este tronul lui Dumnezeu, iar aceștia sunt păzitorii Lui. Să citim puțin în urmă să aflăm în câteva minute. Vedeți, ei sunt Îngerii lui Dumnezeu sau gardienii lui Dumnezeu, ai tronului. Haideți să ne întoarcem la Ezechiel. Mi-am notat aceste lucruri și n-aș vrea să trec peste ele. Deci Ezechiel capitolul 1. Dacă citim versetul 10, vedem că cele patru făpturi vii arătau la fel ca cele din Apocalipsa 4.7: *„Cea dintâi făptură vie seamăna cu un leu; a doua seamăna cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară.”*

Când a văzut slava lui Dumnezeu, Ezechiel a văzut același lucru ca Ioan. Vă mai amintiți de duminica trecută când a fost fotografiată slava lui Dumnezeu? Slava lui Dumnezeu – aceeași pe care a văzut-o Ezechiel, aceeași slavă pe care a văzut-o Ioan, este astăzi aici dovedind că Isus Hristos este Același Dumnezeu; același ieri, azi și în veci, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine; intrarea spre trup, suflet și duh; marea de aramă (Cuvântul) Cel ce sfințește sufletul nostru și ne umple cu Duhul Sfânt. Același lucru. Vedeți?

Priviți: „Fiecare mergea drept înainte, și anume încotro le mâna duhul să meargă, într-acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte.” (v. 12).

Deci nu se puteau întoarce. Dacă mergeau încolo, mergeau ca un om; dacă mergeau încoace, mergeau ca un vultur; dacă mergeau înainte, mergeau ca un vițel; dacă mergeau înapoi, mergeau ca un leu. Nu se puteau întoarce. Trebuiau să meargă numai înainte. Ce înseamnă animalul în Biblie? Putere. În ordine.

„În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni aprinși, care ardeau; și ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturi vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, și din el ieșeau fulgere. (Acela-i Dumnezeu, „Din foc ieșea Lumina”, dar nu lumina cosmică, ci Lumina veșnică).

Făpturile vii însă când alergau și se întorceau, erau ca fulgerul.

Mă uitam la aceste făpturi vii, și iată că pe pământ, afară de făpturile vii, era o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor.

Înfățișarea acestor roate și materialul din care erau făcute, păreau din hrisolit, și toate patru aveau aceeași întocmire. Înfățișarea și alcătuirea lor era de așa fel încât fiecare roată părea că este în mijlocul unei alte roate.”

Voi ziceți: „Ce simbolizează toate acestea, frate Branham?” Înseamnă că atunci când i-a văzut Ezechiel, acești păzitori erau în călătorie, se rostogoleau pe roți. Dar când i-a văzut Ioan, erau deja în poziția lor corectă în cer. Înainte, Chivotul lui Dumnezeu era pe pământ. Faptul că se rostogolea pe roți arată că era dus dintr-un loc în altul, adică era în călătorie: a fost dus prin pustie, în Templu, și așa mai departe. Dar acum (când are Ioan viziunea) este primit sus pentru că epoca Bisericii s-a încheiat. Înțelegeți? Acum staționează în cer, cu îngerii și celelalte lucruri în jurul lui. Mai încolo îi găsim scoțându-și cununile, căzând cu fețele la pământ și dând slavă lui Dumnezeu. Vedeți? Făpturile sunt păzitorii Templului lui

Dumnezeu, a Chivotului.

Amintiți-vă, păzitorii lui Dumnezeu, ai Chivotului, sau ai scaunului harului. Câți a văzut Ioan? Patru. Și la fel Ezechiel. Deci amândoi au văzut aceeași viziune.

Patru este numărul lumii. Ați știut aceasta? Sigur că da. Este un număr al lumii, al eliberării. Patru este numărul de eliberare al lui Dumnezeu și arată că aceste fapte vii trebuie să fi avut ceva cu lumea.

Sper că nu vă este prea foame și că apetitul duhovnicesc este mai mare decât cel firesc. În ordine. Acum acolo erau trei copii Evrei în cuptorul aprins, dar a venit al patrulea; aceea era eliberarea. Lazăr era în mormânt timp de trei zile, dar când a venit a patra a fost eliberat. Patru este numărul lui Dumnezeu de eliberare. Astfel aceea arată că aceste ființe aveau ceva în legătură cu pământul.

Să citim mai departe: **„Fiecare din aceste patru fapte vii aveau câte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru.”**

Aceasta vorbește despre inteligența lor. Ei știau ce era, ce este și ce va veni pentru că erau lângă scaun; atât de aproape încât nici nu erau umani. Păzitorii Templului sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, dar aceștia de aici sunt păzitorii scaunului milei, păzitorii tronului. Făpturile vii stau lângă tron, aproape de Dumnezeu. Prin înțelepciunea lor, ei știau ce a fost, ce este și ce va fi. Ele „erau pline cu ochi” ceea ce înseamnă că puteau vedea; aveau ochi pe dinapoi, ceea ce înseamnă că știau ce a fost și aveau ochi pe dinainte, adică știau ce va fi. Ele au reflectat de-a lungul epocilor Bisericii că Isus Hristos este Cel ce era, Cel ce este, Cel ce va veni, Același ieri, azi și în veci. Voi pune aceasta imediat pe tablă.

Ele cunoșteau trecutul, prezentul și viitorul, totul. Acești păzitori erau neobosiți, nu oboseau niciodată. Ele nu puteau fi comparate cu oamenii; omul obosește. Dar ei erau neobosiți; Ei cântau în continuu: „Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeuul

cel Atotputernic”, zi și noapte prin fiecare epocă.

Acum îmi vine în minte un text din Isaia 6. Haideți să vedem. Iată ce spun eu: dacă viziunile pe care le avem astăzi nu sunt exact viziunile Bibliei, sunt greșite. Orice descoperire care Îl arată pe Dumnezeu altfel decât ceea ce a fost El întotdeauna, este greșită. Întreaga Biserică este zidită pe descoperire (Matei 16.17).

Acum să vedem Isaia 6. Acest proroc tânăr stătea pe brațele unui împărat bun, care i-a cumpărat tot felul de haine frumoase. El era un profet, și o ducea bine acolo, dar într-o zi împăratul a murit și el a trebuit să stea singur. Astfel, s-a dus să se roage în Templu. Acum ascultați!

„În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.” (Glorie).

Ce este „mantia lui”? Acolo sunt Îngerii, Ființele, „mantia Lui” care-L urmau. Mantia este ceea ce vine în urmă (Vedeți?), „Mantia Lui umplea templul.”

„Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.

Strigau unul la altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!”

Și se zguduiau ușciorii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum.” (v. 2-4). (Vai, oh, Doamne!).

Aceasta arată că toți acești oameni au văzut exact același lucru. „Sfânt, sfânt, sfânt.” Ei sunt neobosiți, zi și noapte: „Sfânt, sfânt, sfânt, pentru Domnul.”

Să ne întoarcem să fim siguri că am înțeles bine. Pentru prima dată, acești păzitori au fost menționați în Geneza. Să nu uitați că tot ce predicăm trebuie să vină din Geneza la Apocalipsa. Ori de câte ori aveți întrebări, haideti și întrebați-mă. Vedeți? Trebuie să fie întreaga Biblie, nu doar o parte din Ea, pentru că Dumnezeu nu Se schimbă: El este și astăzi Același care a fost în Geneza și în trecut. El este întotdeauna la fel. Când am aflat despre acești heruvimi, a trebuit să mă întorc să văd ce erau ei la început. Să deschidem pentru aceasta la Geneza 3.24. Îl iubiți? („Amin”). Bine. Să începem de la versetul 22. Este ceva mic în plus, dar ar putea face foarte mult într-o zi.

Aș vrea ca scumpele noastre surori să nu creadă că vreau să arunc o umbră peste cele loiale, care sunt grațioase nestemate caractere materne. Dimpotrivă, dorința mea este să arăt care este locul femeii. Eu nu încerc să-mi bat joc de voi, sunt doar un slujitor al Domnului și încerc să vă aduc Lumina. Cel mai josnic, mai imoral, mai decăzut și mai murdar lucru de pe pământ este o femeie rea. Și cel mai scump giuvaier pe care îl poate primi un bărbat, în afară de mântuire, este o femeie bună. Am să vă arăt unde ne aflăm. Biblia învață că femeile nu trebuie să fie predicatori, păstori, învățătoare sau altceva în biserică.

Acum fiți atenți! *„Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că omul a ajuns...”* El nu a spus: femeia, ci *„...omul a ajuns ca unul din Noi* (El nu a zis că femeia a devenit una ca Noi, omul a devenit unul ca Noi), *cunoscând binele și răul.”* (Femeia nu a știut; ea a fost înșelată. O vedeți?).

Pavel a spus: *„Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.*

Căci întâi a fost întocmit Adam și apoi Eva.

Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia...” (1 Timotei 2.12-14).

Astfel, ea nu a devenit unul ca Dumnezeu. Ea nu face deosebirea; ea a fost înșelată. Înțelegeți acum? Dacă ați înțeles, spuneți „Amin”. („Amin”).

„Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele și răul. Să-l împiedecăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el și să trăiască în veci.”

De aceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pământul din care fusese luat.

Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsărit de grădina Edenului a pus niște heruvimi, care să învârtească o sabie învâpăiată (Ați văzut cele patru făpturi? Sunt numai patru căi pe care puteți intra: Nord, Sud, Est și Vest. Acești heruvimi aveau săbii învâpăiate și stăteau la poarta grădinii ca să păzească drumul care duce la Pomul Vieții), ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.” (Dacă omul ar fi ajuns să ia din pomul vieții, putea trăi veșnic).

Acești heruvimi au fost puși la răsărit de poarta grădinii Eden, mergând în cele patru căi. Ar fi trebuit să desenez altfel ca să puteți înțelege ce vreau să spun. Aici este grădina Eden, iar aici este poarta la care stau heruvimii. Nu uitați că scrie „heruvimi”, nu „heruvim”. Ce trebuiau să păzească ei? Pomul Vieții. Trebuiau să păzească Pomul Vieții, calea. Cine este calea? Isus. De unde se reflectă? Aici este locul sfânt; aici sunt heruvimii.

Fiți atenți! Aici este Sfânta Sfintelor, aici este locul sfânt, aici este marea, aici este Lumina, cele șapte sfeșnice care reflectă Lumina de aici, aici și aici și aici și aici și aici. Înțelegeți? Ce reflectă ele? Ele păzesc și reflectă cu focul lui Dumnezeu calea spre Pomul Vieții. Vedeți? Nu poate veni de la seminarul prezbiterian sau de la cel penticostal, ci trebuie să vină de aici și să reflecte Lumina.

Heruvimii pe care i-a văzut Ioan, trebuie să păzească Pomul Vieții, ceea ce

Înseamnă că erau interesați de ființele umane. Să citim din nou din Geneza: „...să păzească drumul care duce la Pomul vieții.” Calea vieții. Ce este Calea vieții? Isus a spus: „Eu sunt Calea; Eu sunt Pâinea venită din cer de la Dumnezeu. Cine mănâncă această Pâine, va trăi veșnic.” Este o cale de întoarcere la acel Pom al vieții. Înțelegeți?

Doresc mult să vedeți aceasta. În grădina Eden a fost un altar. Și vă spun de ce. Vă amintiți că Abel și Cain au mers acolo să se închine? Aceasta arată că altarul lui Dumnezeu a fost mutat și așezat lângă grădina Eden, iar singura cale de întoarcere în Eden era printr-un altar. Iată-vă înapoi în Eden prin altar. Heruvimii aceia trebuiau să păzească acea cale pentru ca ei să nu poată merge înapoi până când altarul nu era acoperit cu sânge.

(O, Dumnezeule, nu o pot vedea oamenii?) Nimic altceva decât Sângele. A trebuit să fie un ispășitor, un scaun de îndurare; acest altar de judecată trebuia să devină un scaun al harului. Și dacă Sângele este ridicat, în ziua judecății acolo va fi focul mâniei lui Dumnezeu ca să păzească din nou Pomul Vieții. Pe această poartă se poate intra într-un singur fel în Eden: prin Sângele lui Isus Hristos. Înțelegeți?

Fiți atenți! Aici este Cain, iar aici este Abel. Ambii băieți au venit la poarta aceasta să se închine. Este adevărat? Înseamnă că acolo trebuie să fi fost altarul lui Dumnezeu. Și în fața acestui altar, ei au ridicat un altar înlocuitor, un alt altar. Adevăratul altar al lui Dumnezeu este în inima omului. Apoi mai este un altar aici jos, care reprezintă Sfânta Sfintelor și locul sfânt.

Oh, simt că vorbesc în limbi! Puteți vedea cât este de desăvârșit totul? Spun aceasta pentru că nu găsesc destule cuvinte ca să-mi exprim sentimentele.

Fratele Rowe, un diplomat al președintelui, mi-a zis: „Frate Branham, într-o seară am venit la o adunare. Nu știam ce să fac. L-am iubit pe Domnul toată viața (cred că era episcopal). Credeam că Îl cunosc pe Domnul, dar în seara aceea priveam în jur și nu știam ce să fac. Nu voiam să intru pentru nimic în lume, dar am auzit

Cuvântul care se auzea afară. Am început să mă plimb înapoi și încolo prin fața cortului, dar când s-a făcut chemarea la altar n-am mai așteptat să ajung la ușă, ci m-am târât pe sub cort, am alergat la altar, am îngenuncheat și am spus: „Doamne, sunt un păcătos!” iar El m-a umplut cu Duhul Său cel Sfânt.”

Fiind diplomat, cunoștea și vorbea opt limbi străine.

El este un diplomat al președintelui, și a fost întotdeauna, de la Woodrow Wilson în jos. El este un diplomat la fiecare dintre președinți, diplomat străin, și poate vorbi orice limbă străină. „Practic cunosc orice limbă scrisă cunoscută din lume”, a spus el, „dar eram atât de plin de slava Lui încât nu mi-a ajuns nici una din toate aceste limbi să Îl laud, de aceea Domnul mi-a dat una nou-nouță, venită chiar din cer.” O, priviți!

Cain și Abel au venit acolo să se închine, deci trebuia să fie un altar păzit de acești heruvimi.

Și încă o dovadă: Cain a ieșit din prezența Domnului, de la poarta grădinii Edenului. Înseamnă că prezența Domnului trebuia să fi fost la altar și altarul era la poartă. O, glorie! Acela este locul unde locuiește Dumnezeu, altarul Lui.

Deci Cain a ieșit din prezența Domnului, din acest loc. Dacă vreți să vă notați, scrie în Geneza 4.16. Acum aș vrea să mai desenez ceva aici. Nădărduiesc că niciunul dintre voi nu prăjiți fasolea sau altceva. Acum, observați. Lăsați să se prăjească; este în ordine; ele vor pieri oricum. Să ne gândim aici pentru că aceasta este lucrul real.

Moise a fost luat în cer și a văzut altarul lui Dumnezeu. Este adevărat? El s-a dus în Prezența lui Dumnezeu și Dumnezeu i-a spus: „Să faci totul după modelul pe care l-ai văzut în cer.”

Când a făcut Chivotul legământului, el a făcut doi heruvimi să-l păzească. Înțelegeți acum? Acolo era altarul și păzitorii tronului. Despre cei doi heruvimi, El a zis: „Fă-i din aramă, iar aripile să li se atingă în acest fel”. Este exact cum a văzut în cer.

Exact aceasta a văzut și Ioan în cer: acești patru heruvimi, în cele patru părți ale tronului. Ei erau păzitorii Chivotului. Heruvimii păzeau scaunul milei.

Dacă vreți să citiți acest text, se află în Exod 25.10-22.

Ei păzesc scaunul milei când Dumnezeu este în Slava Shekinah. Unde era Slava Shekinah? La scaunul de îndurare, este adevărat? Ei păzeau Slava Shekinah. Aceasta înseamnă că nu orice vagabond putea intra acolo și să ia din Ea. Tu trebuie să fii pregătit înainte de a intra în Prezența Ei.

Să-l privim pe Aaron, un simbol. În zilele acelea, adunarea nu se putea apropia în nici un fel. Dar când mergea Aaron... De câte ori intra acolo? O dată pe an. Cum? Trebuia să fie îmbrăcat cu anumite haine, care erau făcute de anumite mâini; niște haine deosebite care aveau la poale o rodie și un clopoțel, așa încât de câte ori pășea sunau: „Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul!” El se apropia de scaunul de îndurare cu sângele.

Aaron trebuia să fie uns cu un anumit ulei, care să aibă un anumit parfum făcut din trandafirul de Sharon. Acel trandafir din Sharon era Isus. Trandafirul este o floare frumoasă și parfumată. Dar ca să se scoată parfumul din el, trandafirul trebuia zdrobit apoi parfumul era presat afară din el. Isus a avut cea mai frumoasă Viață care a fost trăită vreodată, dar n-a putut rămâne așa pentru că a trebuit să își ungă Biserica, să se poată apropia de sfințenia Sa. Din pricina aceasta, Viața Lui a fost presată afară. Și același Duh Sfânt care a fost peste El, este pus peste Biserică, iar aceasta îl face Același ieri, azi și în veci; Trandafirul din Sharon, parfumul Lui.

Înseamnă că persoana care se apropie de această Sfântă a Sfințelor trebuie să fie unsă cu același Duh Sfânt; ea pășește: „Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul”, nu cu țigara în gură și nu cu gulerul ridicat, ci îmbrăcată în sfințenia lui Isus Hristos. „Sfânt, sfânt, sfânt,” îmbrăcat în sfințenia lui Isus Hristos. Hmm. Ce frumos ești Tu! Scaunul de îndurare este în inima din care strălucește slava Lui în toți copiii Săi; slava Shekinah în inima umană. Aici locuiește El, este adevărat? Este acesta scaunul de îndurare? Și cum poți intra aici? Prin aceste sisteme? Prin voința proprie, care vine acolo, și ce iese de acolo? Slava Shekinah. Ce este Slava Shekinah? Este Prezența lui Dumnezeu. Când un bărbat sau o femeie umblă în felul acesta, reflectă Slava Shekinah. Un astfel de om nu mai merge la jocuri de noroc și alte prostii, nu se poartă necuviincios și nu neagă Cuvântul. Orice ar spune oamenii, inima lui este stabilită pe un singur lucru: Dumnezeu. Dacă este chemat cu adevărat de Dumnezeu, Isus Hristos Se reflectă prin el cu Slava Shekinah, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut în trecut, descoperind aceeași Evanghelie, predicând același Cuvânt; Cuvânt care Se manifestă în aceeași măsură ca la Cincizecime. O, Doamne!

Ezechiel și Ioan au văzut aceleași lucruri. Ne apropiem de încheiere, de aceea vă rog să nu pierdeți aceste lucruri. Câți dintre voi știu că acei heruvimi erau făpturi vii și nu fiare? Ei erau la un nivel mai înalt.

Dar îngerii cum sunt? La un nivel mai înalt sau mai jos decât omul? Cine este mai mare: un fiu de Dumnezeu sau un înger? Desigur, Fiul lui Dumnezeu. Pe cine îl va asculta mai mult, pe un Înger ce stă acolo înaintea Lui cerând ceva, sau unul dintre voi toți care vă rugați? Desigur, pe unul dintre voi pentru că sunteți fiii și fiicele Lui, pe când ei sunt doar slujitori. Vedeți ce autoritate aveți, dar vă temeți să o folosiți.

Acum aș vrea să observați ceva frumos. Luați-vă creioanele și notați. Poate ar trebui să-l fac mai mic. (Fratele Branham desenează pe tablă).

În călătoria lor, când tăbărau semințiile lui Israel o făceau în felul următor: Unu, doi, trei; unu, doi, trei; unu, doi, trei; unu, doi, trei. Așa se adunau în jurul scaunului de îndurare. Puteți citi aceasta în Vechiul Testament.

La Răsărit, chiar aici, voi desena aceasta ca să fiu sigur că înțelegeți. În partea de est era întotdeauna Iuda. Aceasta este poarta „I-U-D-A”. Iuda era capul a trei seminții sau triburi cu steagurile lor: trei triburi cu steagul lor, steagul lui Iuda. Câți din voi au văzut filmul lui Cecil De Mille, „Cele zece porunci?” În ordine. Puteți citi chiar aici în Scriptură că Iuda era în partea de est. (în Exod și în alte părți).

În partea de vest era Efraim; și el era capul a trei seminții cu steagul lor.

La sud era Ruben cu alte trei seminții și steagul lor, iar la nord era Dan cu trei seminții și steagul lor. Bine.

Ei tăbărau în felul acesta. Să citim din Scriptură ca să înțelegeți mai bine. Voi începe de la versetul 7:

„Cea dintâi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară.

Fiecare din aceste făpturi vii avea câte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte ziceau fără încetare: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!”

Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțumiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care trăiește în vecii vecilor,

Cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie și ziceau:

„Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea,

căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!”

Deci ce chip a văzut Ioan în partea de est? Ați reținut? Un leu. Acela era stindardul lui Iuda, fiindcă Isus a ieșit din Iuda: El este Leul din seminția lui Iuda.

Câți din voi au văzut Zodiacul? Mulți din voi știți că Zodiacul este stelele. Stelele au fost prima Biblie a lui Dumnezeu. Cu ce constelație începe Zodiacul? Cu Fecioara. Și cu ce se termină? Cu Leul. Prima și a doua venire a lui Hristos. Apoi au trecut printr-o epocă intersectată unde se intersectează peștii, care este epoca cancerului, și noi trăim chiar prin aceea.

Apoi este piramida construită în timpul lui Enoh. Ei puteau să măsoare timpul, să prevadă războaiele și alte lucruri. Totul este complet, afară de piatra din capul unghiului. De ce? V-ați uitat pe bancnota de un dolar? Priviți-o și veți vedea că lipsește piatra din vârful ei. De ce? Nu a fost pusă niciodată. De ce? Hristos este Piatra din capul unghiului care a fost respinsă. El, Piatra din capul unghiului a fost respins. El revine foarte curând.

În timpul epocii luterane au devenit o minoritate, în epoca metodistă au fost și mai puțini; a urmat epoca penticostală, apoi vine direct în jos la fiecare piatră să se potrivească înăuntru exact pentru a se pune Piatra din vârf, o Biserică ce Îl va aduce pe Isus Hristos același ieri, azi și în veci. Este cât de poate de desăvârșit. Acum El era leul din seminția lui Iuda.

Oh, da, vreau să spun ce a fost Dan. Dan era vulturul. Așa este. El a fost un vultur.

Ruben era omul. El era primul, cel mai slab. Nu a spus Iacov în Geneza 49.3-4: *„Ruben, tu întâiul meu născut. Puterea mea și pârga tăriei mele, întâiul în vrednicie, și întâiul în putere.*

Năvalnic ca apele, - tu nu vei mai avea întâietatea!

Căci te-ai suit în patul tatălui tău, mi-ai spurcat patul, suindu-te în el.”? Vedeți imoralitatea umană? Animalele nu au această imoralitate; doar omul o are și umblă după nevasta celuilalt bărbat și fuge cu ea. Acesta este adevărul.

Dan era un vultur. Ruben era omul; Efraim vițelul. Acum înțelegeți tabloul? Așa tăbărau ei în Biblie.

Deci Dan este capul a trei seminții: Iuda este capul a trei seminții; Ruben este capul a trei seminții, Efraim este capul a trei seminții. Trei ori patru este doisprezece, cele doisprezece seminții ale lui Israel. Fiecare sub stindardul lui. Stindardul lui Iuda era un leu; stindardul lui Ruben, omul; al lui Efraim, vițelul și al lui Dan, vulturul.

Priviți ce a spus Ioan. Să citim ca să vedem dacă nu este la fel ca în ceruri. *„Cea dintâi făptură vie seamănă cu un leu (Iuda); a doua seamănă cu un vițel (un bou tânăr); a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară.”* (Apocalipsa 4.7). Semințiile lui Israel: păzitorii pământești de la dreapta Chivotului. Aleluia! Înțelegeți?

Scaunul de îndurare, scaunul milei. Nimeni nu putea trece de acele seminții. De cine nu puteau trece? De leu, de om, de vițel și de vultur. Vedeți? Cerul, pământul, între, și peste tot. Ei erau păzitorii, iar deasupra era Stâlpul de Foc.

Singurul lucru prin care te puteai apropia era prin sânge. Aaron intra o singură dată pe an cu sângele. Acum înțelegeți? Deci, fiecare căpetenie a trei seminții păzea scaunul de îndurare în Vechiul Testament. Ați notat aceste lucruri? Iată încă ceva nou, fraților. Fiți atenți! Deci aceștia sunt păzitorii din Vechiul Testament. Cei care ați citit despre aceasta în Biblie, știți că acesta este adevărul. Vedeți, aceia sunt păzitorii Vechiului Testament.

Acum trăim într-o altă epocă. Glorie! Îmi place epoca aceasta, vouă nu? Și acum Dumnezeu are un scaun al îndurării care trebuie păzit. Credeți aceasta? Unde este scaunul îndurării? În inima omului. Când a intrat în inima omului? La Cincizecime când Duhul Sfânt (care este Dumnezeu), a intrat în inima umană. Este adevărat? Haideți să desenăm aceasta. Cincizecimea. Deci acesta este scaunul îndurării, Duhul Sfânt. Voi pune aici Porumbelul. În ordine. Urmează păzitorii scaunului de îndurare. Domnul are și astăzi păzitori ai scaunului de îndurare? Priviți ce frumos este trasat.

Zilele trecute am observat aceasta în timp ce stăteam pe scaun, așa că am sărit în sus de bucurie, apoi am alergat în jurul scaunului strigând: „Glorie! Glorie! Glorie! Glorie! Glorie!” M-am simțit minunat! Charlie, mă comportam așa cum fac uneori în păduri. Soră Nellie, cred că dacă m-aș comporta așa, m-ai scoate afară din casă. Oh, tocmai aveam un timp glorios! Acum priviți ce mi-a dat Domnul.

După cincizecime s-a scris o carte. Cum se numește? Faptele Duhului Sfânt. Este adevărat? Cu ce încep Faptele? Care este primul lucru ca să intri la mântuire? Fapte 2.38. Care este ultimul? Ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în limbi. Apoi Petru s-a ridicat și le-a ținut o predică, iar ei au întrebat: „*Ce trebuie să facem? Cum putem intra în ea?*” Și el spune în Fapte 2.38: „*Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos.*”

Să nu uitați că Dumnezeu are câțiva paznici pentru scaunul de îndurare. Cine sunt aceștia? Matei la est; Luca, Marcu și Ioan. Toate cele patru Evanghelii vestesc Cartea Faptelor care venea și o păzesc oriunde te uiți.

Haideți să luăm unul din aceste subiecte pentru mântuire, fiindcă mai avem timp, iar aici mai am vreo douăzeci și ceva de notițe. Mai avem timp să ne rugăm? Este ora unu fix (Adunarea spune: „Stăm toată ziua”). În ordine.

Observați! Matei, Marcu, Luca și Ioan, sunt numărul pământesc al Evangheliilor: patru.

În Matei 28.19 scrie (Acesta este textul la care mergeți voi, fraților trinitarieni): „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,*” dar la Cincizecime, Petru spune: „*Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos.*”

Ceva nu este în ordine! Matei, ești păzitorul porții de est? Cum este poarta? Ce este poarta? Isus. Și Isus spune: „*Strâmtă este poarta...*” Este adevărat? Cum se scrie? (Fratele Branham face o analogie între cele două cuvinte care seamănă: „strâmtă” și „șuvoi de apă”). Aceasta înseamnă apa: poarta. Cum intrați? „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos.*” Aceasta deschide poarta.

„Bine, frate Branham, dar ai notat Matei 28.19!” Exact.

„Matei, ești păzitorul ei?”

„Sigur că sunt!”

Să luăm Matei 1.18-23 și să vedem dacă păzește Fapte 2.38.

„*Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. (Aceasta îi face pe amândoi Unul).*”

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria nevastă-ta, căci ce

s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.

Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul prin prorocul, care zice:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, (Isaia 9.6) și-i va pune numele Emanuel; care tălmăcit înseamnă: Dumnezeu este cu noi!”

A păzit-o el? „Tată, Fiu și Duh Sfânt” sunt doar titlurile aceluiași Nume. Înseamnă că păzitorul stă acolo să susțină aceasta. Ați reținut? Oh, Doamne! Acum câți o știți? Iată-o! El este un paznic.

Mai am o mulțime de notițe despre mântuire, dar dacă vrem să facem un rând de rugăciune, vom mai lua doar unul. Haideți să luăm câteva texte. Oare unde le-am scris? Da, aici. În ordine.

Să vedem dacă Matei este un păzitor al vindecării divine. Aveți creioanele pregătite? Vedeți dacă Matei o desparte sau o va păzi. Să luăm mai întâi Matei 10.1, Ioan 14.12 și 15.7.

Să vedem dacă ei păzesc vindecarea divină din jurul tronului lui Dumnezeu. Apoi Marcu 16, Marcu 11.21-22; Luca 10.1-12 și Luca 11.29-31. Să vedem dacă păzesc vindecarea divină la fel cum păzesc poarta pentru botezul în Numele lui Isus Hristos. Desigur, nu vom putea trece prin fiecare.

Acum vom deschide la Matei 10.1, ca să vedem dacă Matei păzește Faptele

Apostolilor.

Credeți că Dumnezeu pune păzitori în jurul Cuvântului Său? Aici avem leul, vițelul, omul și vulturul. Nu stau ei chiar acum la acele porți aici pe pământ? Ei sunt cele patru Evanghelii. Aș vrea să observați că indiferent în ce parte o iau, merg numai înainte. Ei nu se contrazic unul cu celălalt, ci stau unul cu celălalt. Vedeți? Unul are istețimea omului, altul are agerimea vulturului, altul este un păstor. Unul este evanghelist; zboară ca un evanghelist. Vedeți? Și fiecare dintre ei păzesc de fiecare parte. Da, Dumnezeu păzește Evanghelia Duhului Sfânt. Să credeți aceasta, fraților.

Să luăm Matei 10.1: *„Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii, și să vindece bolile.”*

Ei se adunau în odaia de sus

Toți se rugau în Numele Lui

Botezați cu Duhul Sfânt.

Și puterea pentru lucrare a venit.

Ce-a făcut El pentru ei în acea zi,

Va face și pentru noi.

Sunt atât de bucuros că pot să spun:

„Sunt unul dintre ei!”

Liniștiți copiii și fiți atenți! *„Le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii.”*

Mulți păstori lasă duhurile necurate chiar în biserica lor: femei îmbrăcate necuviincios, reuniuni de dans, jocuri de cărți, supeuri și altele. O, Doamne, ai milă! *„...împotriva duhurilor necurate, să le scoată afară și să tămăduiască orice fel de boală și orice neputință.”* Vedeți cum stă paznicul la poartă? Evanghelia sprijinește cartea Faptelor Apostolilor.

Nu demult, un învățător renumit mi-a zis: „Faptele Apostolilor au fost doar schela pentru biserică.” Evangheliile sunt schela care susține și protejează Faptele Apostolilor. Vedeți cum gândirea omului nu poate face nimic? Eu m-aș fi gândit la fel, dacă nu mă ajuta El. Vedeți?

Nu Cincizecimea a fost schela Evangheliei, ci cele patru Evanghelii sunt schela care susține Cincizecimea. După ce ele au format schela, a putut veni la existență Cincizecimea. Este adevărat? Ce s-a scris mai întâi: Cartea apostolilor sau Cartea Faptelor? Cartea apostolilor. Isus a umblat, a făcut minuni și a vestit ce va veni, iar Matei, Marcu, Luca și Ioan, cei patru paznici, au venit și au scris orice lucru ce au văzut împlinindu-se, au spus exact cum s-a întâmplat. Ei au făcut schela în jurul ei, și atunci a venit ea. Amin. Matei, Marcu, Luca, și Ioan sunt schela sau paznicii care protejează cel mai important templu, tronul, binecuvântarea penticostalilor.

Nu denomi-națiunea penticostală, fraților. Ei sunt afară din toate acestea; sunt mai în urmă decât orice altă biserică. Sunt mai departe decât au fost luteranii. Luteranii s-au ținut un pic mai bine decât ei. Vedeți? Isus nu a fost văzut stând afară la ușa bisericii luterane și încercând să intre. Biserica penticostală este aceea care L-a scos afară.

Acum vom merge în Ioan 14.12 ca să vedem dacă Ioan sprijină și păzește

prețioasele lucruri ale Cincizecimii. *„Adevărat, adevărat vă spun, că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Oh, frate, poarta era acolo și la fel vulturul. Acesta este serviciul evanghelic care zboară ca un vultur: ager, drept pe tărâmul profetic, care vede și spune lucruri care au fost, care sunt și care vor veni. Vedeți? Acesta este vulturul. *„Lucrările pe care le fac Eu...”* Urmăriți vulturul acela. Vedeți?

Dincoace este Leul, slujitorul. Isus i-a dat putere. Și el o protejează; El protejează Fapte 2.38. El o sprijinește chiar acolo sus, leul acela.

Aici vine agerimea vulturului, a Evangheliei și zice: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă mai multe...”* și zboară prin toată lumea cu ea. Ca porumbelul care avea capul perechii smuls, și tras pe sub sânge, stropit, zicând: *„Sfânt, sfânt, sfânt, pentru Domnul,”* curățit de lepră. Da.

Mai am încă un text. Este vorba de Ioan 15.7: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi Cuvintele Mele (nu ale seminarului), cereți orice veți vrea și vi se va da.”*

Este adevărat? Înseamnă că această binecuvântare a Cincizecimii sunt păzite de Ioan și Evanghelia lui, de Matei și Evanghelia lui.

Să mergem și la următoarea Evanghelie, la Marcu 16.14, să vedem dacă Marcu a păzit această binecuvântare Rusalistică. *„În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, care ședeau la masă; și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviați.”*

Ei nu i-au crezut pe cei ce încercaseră să le spună mesajul. La fel este și astăzi.

Oamenii care văd manifestarea Duhului Sfânt spun: „Nonsens! O grămadă de holly-rollers!” El i-a muștră pentru împietrirea inimii lor și pentru necredința lor, în cei ce l-au cunoscut în învierea Lui.

Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și predicați Evanghelia la orice făptură.” Ce să facă? Să predice Evanghelia. Este o singură Evanghelie; patru paznici. *„Predicați această Evanghelie la orice făptură.”* Amintiți-vă că El îi ia pe toți acești patru gardieni Matei, Marcu, Luca, și Ioan (Vedeți?), *„Predicați Evanghelia la orice făptură.”*

„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.” Vedeți? Trebuie să intrați prin botez. *„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.”* (Oh, frate, crede, te rog). Conjunția „și” este pusă să lege aceasta de restul frazei: *„și aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...”*

Haideți să vedem ce spun metodiștii: „Dacă ai strigat și duci o viață bună, este bine.” Baptiștii spun: „Credeti și botezați-vă!” Episcopalii spun: „Stai ca un episcopal și pleacă-te când se cântă!” Catolicii spun: „Spune un Ave Maria.” Penticostalii spun: „Așașază-te la denomițiunea noastră și botează-te în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.” Acolo mergeți. Vedeți?

„Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu... (Nu în Tată, Fiu, Duh Sfânt)... vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” Amin. Oh, frate!

Acum ne vom întoarce repede la capitolul 11. Am notate aici versetele 20 și 21. Aici, Isus nu vorbește doar cu unul, ci cu toți. Marcu 11.20-21:

„Petru și-a adus aminte de cele petrecute, și a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că

smochinul, pe care l-ai blestemat, s-a uscat."

Isus a luat cuvântul și le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!" (Vedeți?)

Adevărat vă spun (aceia sunt cei din interior) că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare!” și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”

Poarta de sud este păzită de vițel, poarta de est este păzită de leu, iar cea de nord era păzită de vulturul în zbor, de evanghelistul Ioan. Pe partea cealaltă era omul, doctorul Luca.

Să vedem acum ce zice și Luca. Vom lua capitolul 10.3-12. Aici este vorba de fapt de însărcinarea apostolilor.

„Duceți-vă: iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă (Vedeți? Nu mergeți în numele vreunei denominații; mergeți așa cum vă trimit Eu. Vedeți? Nu mergeți cu asigurarea că veți primi o sută de mii de dolari pentru această trezire. Dacă nu, nu mergeți. Vedeți? Stabiliți-vă campaniile, și El a zis: „Mergeți unde vă trimit.” Vedeți?), nici încălțăminte, și să nu întrebați pe nimeni... (Nu vă opriți să vedeți cum merge campania celuilalt. Duceți-vă unde vă trimit și nu dați atenție nimănui).

„...În orice casă veți intra, să ziceți întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta.”

Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri se va întoarce la voi.

Să rămâneți în casa aceea, și să mâncați și să beți ce vi se va da (Acum, toate aceste lucruri despre a nu mânca deloc carne, și altele, vai, Dumnezeule! Vedeți?; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă.” (Astăzi mergem și luăm masa la Johnes, apoi luăm altă familie și alta. Rămâneți la primii!).

Când merg la o adunare, eu stau la hotel. Acolo sunt foarte liniștit. Vedeți? Nu umblați din casă în casă!

„În oricare cetate veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mâncați ce vi se va pune înainte;

să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo, și să le ziceți: „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!”

Acum, dați-mi voie să citesc următorul verset:

„Dar în oricare cetate veți intra, și nu vă vor primi, să vă duceți pe ulițele ei și să ziceți:

„Scuturăm împotriva voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.”

Eu vă spun că în ziua judecății va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea.”

Oh, fraților, mergeți mai departe cu acea asigurare binecuvântată, iar dacă nu vă primesc, mergeți înainte, spunând: „Dacă nu mă vreți, îmi scutur praful de pe încălțăminte!” și ieșiți afară. Cu alte cuvinte: „Nu pretind nimic, iar dacă voi mânca ceva, voi plăti”, și mergeți înainte.

Adevărul este că toate cetățile care nu i-au primit, sunt scufundate și șterse de pe fața pământului; iar cele care i-au primit sunt în picioare și astăzi. Ia te uită!

În încheiere vom citi și Luca 11.29-32. Oh, îmi place Aceasta!

„Pe când noroadele se strângeau cu grămada, El a început să spună: „Neamul acesta este un neam viclean: el cere un semn; dar nu i se va da un alt semn decât semnul prorocului Iona.

Căci după cum Iona a fost un semn pentru niniveni, tot așa și Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta.

Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i va osândi; pentru că ea a venit de la capătul pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.

Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecății, alături de neamul acesta și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.”

Nu vreau să vă mai rețin. Ce spune El aici? Că va veni o zi când o generație rea și preacurvară va căuta un semn. Aceasta este generația cea mai adulteră și rea! Și El a spus că ea va primi un semn: așa cum Iona a stat trei zile în pânțele balenei și Fiul omului va sta timp de trei zile în pânțele pământului. Ce este acesta? Semnul învierii. Vedeți? Semnul învierii va apărea într-o generație rea și adulteră și s-a petrecut în Faptele Apostolilor. Isus a înviat din morți, a venit la Petru, Ioan și ceilalți apostoli, și ei au făcut această Carte a Faptelor. De fapt, nu au fost faptele apostolilor, ci faptele Duhului Sfânt care a lucrat în apostoli.

Nu este un om astăzi; este Duhul Sfânt lucrând printr-un om, sau oameni (Vedeți?),

care fac lucrarea. Nu este omul; omul este doar vasul (Vedeți?), Duhul Sfânt este Uleiul care este în vas. Vedeți?

Uitați-vă ce semne au făcut apostolii. Priviți la semnele lui Isus făcute de ei. Petru și Ioan erau niște oameni needucați și fără școală, dar au umblat cu Isus și au făcut lucrurile pe care le-a făcut El. Deci cele patru Evanghelii păzesc binecuvântarea Cincizecimii cu fiecare text din Scriptură, exact cum au spus, iar Faptele Apostolilor dovedesc împreună cu cele patru Evanghelii că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Îl iubiți?

Nu omul este cel care lucrează astăzi, ci Duhul Sfânt lucrează prin om. Omul este numai vasul, unealta, Duhul Sfânt este Untdelemnul din acel vas. Înțelegeți?

Ei s-au adunat în camera de sus,

Toți rugându-se în Numele Lui,

Botezați cu Duhul Sfânt,

Și puterea pentru slujire a venit; (De ea avem nevoie astăzi).

Ce a făcut pentru ei atunci El va face și pentru noi,

Sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”.

Acești oameni nu au învățat cum să fie, (nu... chiar ca Petru, Iacov, și Ioan)

Sau mândri de o faimă lumească,

Toți și-au primit Cincizecimea,

Botezați în Numele lui Isus;

Și acum spun, în lung și în lat,

Căci puterea Lui este aceeași, (Tot la fel cum a fost.)

Sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”,

Sunt unul din ei, unul din ei,

Sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”;

Unul din ei, unul din ei,

Oh, sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”.

Oh, veniți frații mei, căutați această binecuvântare

Ce vă va curăți inima din păcat,

Ce va începe să sune clopotele bucuriei

Și va menține sufletul înflăcărat;

Oh, acum arde în inima mea,

Oh, glorie Numelui Său,

Sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”.

Unul din ei, unul din ei, Sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”; (Aleluia.)

Unul din ei, sunt unul din ei,

Sunt bucuros că pot spune „sunt unul din ei”.

Mulți oameni merg la biserică și aparțin de ea, dar sunt înșelați așa cum a fost înșelată Eva la început și nu știu aceasta.

Oh, haideți să luați din Pomul Vieții! Să vă spun ceva: heruvimii care păzesc tronul sunt afară și încearcă să-i îndrume pe oameni înapoi la Pomul Vieții ca să poată lua din El. Isus a spus: *„Eu sunt Pâinea vie, care S-a pogorât din cer... Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viața veșnică; și El îl voi învia în ziua de apoi.* Oh, sunt atât de bucuros!

Câți bolnavi sunt în sală? Să vă văd mâinile. Bine. S-au împărțit numere de rugăciune? Unde este Billy? Fiți atenți! Lumina care a fost fotografiată este chiar aici; deasupra acelei femei.

Voi vedeți o lumină, dar eu văd două; una este naturală, iar cealaltă este supranaturală. Sub această linie este un bărbat care privește spre acea Lumină. El este din Seymour, Indiana și a avut un infarct. Domnule, dacă crezi, Dumnezeu te va vindeca. Amin. Să credeți!

Crezi din toată inima? Dacă Domnul Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, îmi va spune ceva care să arate că El este la lucru, vei crede din toată inima? Tu ai o stare nervoasă cauzată de menopauză. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Nici tu nu ești de aici.

Tu te rogi pentru fiul tău care este în Virginia. Crezi că cu ajutorul lui Dumnezeu pot să-ți spun care e problema lui? Are ulcer. Dar mai are o problemă: nu este mântuit. Doamnă Baker, întoarce-te la Somerset și crede din toată inima că Isus Hristos îl va face bine.

Doamne, Te rog să-ți reverși îndurarea peste audiența aceasta care a fost atât de răbdătoare cu mine.

Satan, te provoc în Numele lui Isus Hristos să ieși afară din acești oameni! Ei au stat să asculte Evanghelia și nu-i mai poți ține. Fie ca puterea diavolului care i-a ținut prizonieri până acum, să-i părăsească! Amin.

- Amin -